

ΜΙΑ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΙΑ

Στις επτά παρά είκοσι πέντε τὸ πρῶτῃ, τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1994, μία μεγάλη μορφή τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἀνεχώρησε γιὰ τὴν αἰωνιότητα: Ὁ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ. Ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε, εἴκοσι πέντε (25) ὀλόκληρα χρόνια. Κί ὅμως. Ἡ μνήμη του ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ζωντανή. Καὶ τὸ παράδειγμά του καὶ ἡ φωτεινὴ του παρουσία συνεχίζει νὰ ἐμπνέει καὶ νὰ καθοδηγῇ.

Εἶναι ἀκριβῶς αὐτό, ποὺ γράφουν ἐδῶ κί ἐκεῖ τὰ παιδιά τῆς ΣΦΕΒΑ: «ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΕ ΖΕΙΣ, ΕΣΥ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙΣ». Γιατί ὅλοι ὅσοι τὸν γνώρισαν, τὸ πιστεύουν ἀπόλυτα: Ὁ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ βρῆκε παρησία στὸν Θεό, τὸν Ὅποιο ἐλάτρευσε καὶ ὑπηρετήσε ἀπὸ τὰ μικρά του χρόνια μέχρι τὴν τελευταία του πνοή, μὲ ἀφοσίωση καὶ ταπείνωση παραδειγματική. Λίγες ὥρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκδημία του ἐζήτησε τὸ φάρμακο τῆς ἀθανασίας, τὴν Θεία Κοινωνία. Κί ὅταν κοινώνησε, ἓνα δάκρυ κύλησε ἀπὸ τὰ μάτια του, ἐνῶ μὲ τὸ χέρι του προσπάθησε νὰ σχηματίσῃ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, δεῖγμα τῆς μεγάλης εὐλαβείας του πρὸς τὸ Μυστήριον τῶν μυστηρίων, τὴν Θεία Εὐχαριστία.

Ὅταν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1967 ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸν ἀνέσυρε ἀπὸ τὴν ἐκούσια ἀφάνειά του καὶ τὸν χειροτόνησε Ἐπίσκοπο, κανεὶς δὲν μπορούσε νὰ φανταστῇ, ὅτι ὁ ταπεινὸς καὶ σεμνὸς ἐκεῖνος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου θὰ ἀναδεικνυόταν σὲ Ἐθνάρχη τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κί ὅτι ἡ ἀκριτικὴ Μητρόπολή του θὰ βρισκόταν στὰ στόματα καὶ στὴν σκέψη ὄχι μόνο τῶν Ἑλλαδιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Βορειοηπειρωτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, καθὼς καὶ πολλῶν ξένων προσωπικοτήτων.

Δεῖγμα τοῦ κύρους τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς εἶναι, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα, καὶ τοῦτο: Ὅταν πρὸ ἐτῶν εἶχε ἔλθει στὸ Βασιλικὸ τοῦ Πωγωνίου (γενέτερον τοῦ Ἀθηναγόρα) ὁ ἀειμνηστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος, προκειμένου νὰ τελέσῃ μνημόσυνο γιὰ τὸν μακαριστὸ Πατριάρχη, εἶδε ἰδιαίτερος τὸν ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ, τοῦ ἔδωσε ἓνα σημαντικό - γιὰ ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ - χρηματικὸ ποσόν, καὶ τοῦ εἶπε: - Αὐτὰ τὰ χρήματα τὰ δίνω σὲ σᾶς, γιατί δὲν βρίσκω ἄλλον πιὸ ἀξιο καὶ ἱκανὸ ὅπως ἐσεῖς.

Γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικὸ, περιώδευσε τὴν Ἑλλάδα μέχρι καὶ τὴν λεβεντογέννα Κρήτη, πῆγε στὸ Στρασβοῦργο, στὸ Λονδίνο, ἔφθασε μέχρι τὸ Κογκρέσσο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς. Καὶ παντοῦ μετέφερε τὸ δρᾶμα καὶ τὸ κλάμα τῶν Ἑλλήνων Βορειοηπειρωτῶν, ποὺ μόνοι αὐτοὶ μέσα στὴν Εὐρώπη ζοῦσαν στὸ σκληρὸ καὶ ἀνελεύθερο καθεστῶς τοῦ Χότζα καὶ τοῦ Ἀλία. Εἶναι, ὅμως, χαρακτηριστικὸ αὐτὸ ποὺ τοῦ εἶχε πῆ ἓνα μέλος τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου τοῦ Στρασβούργου: Ὅλα αὐτὰ, ποὺ μᾶς ἀναφέρατε, Σεβασμιώτατε, εἶναι σωστὰ καὶ ἀληθινὰ. Ἡ Πατρίδα σας, ὅμως, τί κάνει γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό; Κί ὁ ἀσιδῖμος ἔνοιωσε μέσα του βαθειὰ ὀδύνη, γιατί, δυστυχῶς, ἡ Ἑλλάδα δὲν εἶχε κάνει ἀπολύτως τίποτε...

Ὁ μεγάλος Ἱεράρχης ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτό, μὲ τὴν πίκρα τῆς ἀδιαφορίας τῆς Πολιτείας γιὰ τὸ ἐθνικὸ ζήτημα τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀκλόνητη τὴν πίστη, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἔφερνε «τὸ ποθούμενο» στὴν Γῆ τοῦ Πύρρου, «τὴν γῆ τῶν τόσων στεναγμῶν». Ἀσφαλῶς τώρα, ὅπως ἔγραφε στὴν Διαθήκη του, θὰ προσεύχεται ὑπὲρ τοῦ λυτρωμοῦ τῶν Βορειοηπειρωτῶν.

Ἡ μνήμη του, μνήμη ἐνάρετου καὶ ἀγωνιστοῦ Ἱεράρχου, νὰ εἶναι ἀγήρω καὶ αἰώνια.

Ἀκόμα καὶ οἱ ἐπικριτὲς του ἀναγνωρίζουν τὸν πατριωτισμὸ τοῦ Καποδίστρια

σελ. 3

Ἐκδημία Γ. Μπάκου, τοῦ φύλακα τοῦ στρατιωτικοῦ νεκροταφείου στὸς Βουλιάρατες τῆς Βορείου Ἠπείρου

σελ. 9

Τιμῶντας τὰ ἐλευθέρια τῆς Κονίτσης

σελ. 10

Με λαμπρότητα τιμήθηκε η 72η επέτειος της Θρυλικής Μάχης της Κονίτσης 1947-1948.

ARTEMIOS

Μέσα σε μία άκρως συγκινητική ατμόσφαιρα και με παρουσία πολλών πολιτών από όλες τις περιοχές της Ηπείρου, τιμήθηκε το πρωί της Κυριακής 12 Ιανουαρίου 2020 η επέτειος της ιστορικής μάχης της Κονίτσης, στην ακριτική πόλη της Ηπείρου.

Η όλη σεμνή εκδήλωση στη μνήμη των ήρωικών πεσόντων και το ιερό μνημόσυνο που τελέστηκε, έλαβε χώρα στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Κονίτσης, ιερουργώντας το Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέα και πλήθους ιερέων. Για το χρονικό των γεγονότων του Δεκεμβρίου του 1947, που οδήγησαν στην επίθεση των κομμουνιστικών δυνάμεων κατά της πόλεως της Κονίτσης, άνημερα τα Χριστούγεννα, μίλησε ο Πρόεδρος του Παραρτήματος Ιωαννίνων της Ε.Α.Α.Σ. Αντιστράτηγος έ.α. κ. Δημήτριος Κωστούλας,

που δέχθηκε επίθεση 2 ημέρες μετά, το πρωινό της 25ης Δεκεμβρίου 1947.

Η Κόνιτσα πολιορκήθηκε από υπέρτερες δυνάμεις και για μέρες ήταν αποκλεισμένη, αλλά τόσο το θάρρος της 75ης Ταξιαρχίας, με τα Τάγματα Πεζικού 582 και 584 που την υπεράσπιζαν, όσο και οι ενισχύσεις που μέσα σε συνθήκες βαρέος χειμώνα κατέφθασαν έφεραν την νίκη στον Έλληνικό Στρατό. Η όλη επίθεση έληξε με άποτυχία για τους επιτιθεμένους κομμουνιστές. Η νίκη στην Κόνιτσα ήταν σπουδαίο γεγονός των χρόνων εκείνων.

Στην δική του σύντομη παρέμβαση ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας

των πεσόντων της μάχης. Εκεί, στο Ηρώον της Μάχης, τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση και κατετέθηκαν στέφανοι από φορείς και Σωματεία. Στεφάνια κατέθεσαν στο Ηρώον η Ε.Α.Α.Σ. Ιωαννίνων, το Παραρτήμα Αποστράτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Νομού Ιωαννίνων, η ΝΟΔΕ της Νέας Δημοκρατίας, ο εκπρόσωπος των αντιστασιακών οργανώσεων Μακεδονίας ΠΑΟ-ΕΣΕΑ, ο εκπρόσωπος της Οργανώσεως Έθνικής Αντιστάσεως Ναπολέοντος Ζέρβα, οι Βασιλικές Ενώσεις των Παραρτημάτων Ιωαννίνων, Πρεβέζης και Θεσπρωτίας και άλλοι.

Την όλη τελετή πλαισίωσαν νέοι και νέες της περιοχής με παραδοσιακές στολές, ενώ ανάμεσα στους άλλους, τὸ παρών έδωσαν ο Δήμαρχος Κονίτσης κ. Νικόλαος Έξάρχου, ο Βουλευτής Γρεβενών κ. Ανδρέας Πάτσης, ο τ. Εύρωβουλευτής κ. Έλευθέριος Συναδινός, ο Πρόεδρος της Βασιλικής Ένώσεως κ. Διονύσιος Βουλγαρόπουλος, ο Πρόεδρος της Ε.Α.Α.Α. Ηλείας κ. Σωτήριος Γαραντζιώτης, ο Γραμματέας του Συνδέσμου Όπλιτών Νομού Ηλείας κ. Γεώργιος Κουρκούτας, ο τ. Δήμαρχος Κόνιτσης κ. Ανδρέας Παπασπύρου κ. α., ενώ σχολιάστηκε από πολλούς η άπουσία τοπικών βουλευτών της Ηπείρου.

Ο όμιλητής, Πρόεδρος της ΕΑΑΣ Ιωαννίνων, αντιστράτηγος έ. α. κ. Δ. Κωστούλας.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο κ. Δ. Κωστούλας περιέγραψε με σαφήνεια τα παραγμένα γεγονότα που άφορούν την Κομμουνιστική Άνταρσία των έτών 1946-1949 και την προσπάθεια των Κομμουνιστών να βρουν μαζί με την «κυβέρνηση του βουνοῦ» υπό τον Μάρκο Βαφειάδη, την οποία ανακοίνωσαν στις 23 Δεκεμβρίου 1947, και μία πόλη για «πρωτεύουσά» τους. Για τὸν σκοπό αυτόν επέλεξε η Κόνιτσα,

τόνισε την σημασία της αποδόσεως τιμής στους ήρωες της Πίσσεως και της Πατρίδος, ενώ δὲν παρέλειψε να ασκήσει κριτική στις πολιτικές των Έλληνικών Κυβερνήσεων, που άγνοούν τις άξιες της Ορθοδοξίας και του Έλληνισμού και οδηγούν τὸν Λαὸ σε άπώλεια έθνικής ταυτότητος.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Άκολούθως, κλήρος και λαὸς μετέβησαν στο Κοιμητήριο της πόλεως, όπου βρίσκονται πολλοί τάφοι

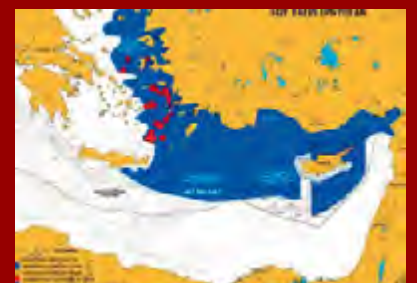
Κυκλωμένοι καὶ μοιραῖοι

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας
Καθηγητής Φιλολόγος

Πολλές φορές μέσα από τις στήλες αυτής μας της έφημερίδος έχουμε τονίσει ότι η συνεχιζόμενη άδράνεια της επίσημης Ελλάδος επί των Έθνικών μας διεκδικήσεων θά μᾶς φέρει πρὸ έκπληξεων και άδιεξόδων. Από την θέση του επιτιθέμενου για την προάσπιση των Δικαίων μας βρισκόμαστε σε άμυνα χωρίς τέλος και με ψελλίσματα επιχειρημάτων...

Τὸ βλέπουμε σε περιπτώσεις ὅπως η Τουρκία, που έχει άνοιξει μία «βεντάλια» διεκδικήσεων εἰς βάρος μας: Αἰγαῖο, Θράκη, ΑΟΖ, σχέσεις με φιλοτούρκους της Λιβύης κλπ. Τὰ ἴδια εμπόδια δημιουργοῦν και οἱ βόρειοι γείτονές μας. Παρότι ...μέλημά μας έχει γίνει ὁ «Εὐρωπαϊκὸς προσανατολισμός» των Σκοπίων και της Ἀλβανίας (μετά από τις τόσες παραχωρήσεις μας πρὸς αὐτούς), δὲν τοὺς έχουμε στο πλευρό μας. Αντιθέτως, οἱ Ἀλβανοὶ ὑπὸ τὸν Ράμα σχεδιάζουν νὰ ἐποικίσουν με Ἀσιάτες λαθρομετανάστες τὰ χωριά της Βορείου Ηπείρου....

Και κυκλωμένοι και μοιραῖοι στην αντιμετώπιση του μέλλοντός μας....

“Άς φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν γενναίων ἐκείνων”

Ὁμιλία τοῦ Μητροπολίτου κ.κ. Ἀνδρέου κατὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Μάχης τῆς Κονίτσης (1947)
(Ι. Μητροπολιτικός Ναός Αγ. Νικολάου Ἄνω Κονίτσης 12.1.2020)

Ἐπιμνημόσυνη δέση ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Δρυινοπούλεως στὸ Ἡρώον πού βρίσκεται δίπλα στοὺς τάφους τῶν ἡρώων.

73 ὀλόκληρα χρόνια, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, πέρασαν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1947, τότε πού ἡ Κόνιτσα δεχόταν τὴν ἀπρόκλητη ὀλομέτωπη ἐπίθεση τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων τοῦ Μάρκου Βαφειάδη. Κι ὅταν, τελικὰ, οἱ ἐθνικὲς δυνάμεις ἐπεκράτησαν, ἀφοῦ συνέτριψαν τὴν ἐπίθεση τῶν ἀνταρτῶν, ὀλόκληρη ἡ Ἑλλάδα μιλοῦσε γιὰ τὴν Μάχη τῆς Κονίτσης καὶ γιὰ τὴν περφηφανῆ νίκη τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς ἀκριτικῆς κωμοπόλεως, ἡ ὁποία μάχη ἔσωσε τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς ἐλληνικῆς μας πατρίδος.

Ἐπειτα, ὅμως, ἀπὸ 73 χρόνια διερωτᾶται κανεὶς, πῶς οἱ ἐθνικόφρονες, πού εἶναι οἱ νοικοκυραῖοι οἰκογενειάρχες, ἄφησαν νὰ τοὺς ξεφύγουν τὰ πράγματα καὶ νὰ ἔχουν γίνει οἱ ἀριστεροὶ οἱ ρυθμιστὲς τῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους; Πῶς οἱ ἀνατρεπτικὲς ἰδέες πέρασαν στὰ σχολεῖα καὶ στὰ πανεπιστήμια; Πῶς φθάσαμε στὸ σημεῖο νὰ κυβερνᾶ τὴν Ἑλλάδα, μέχρι πρό τινος, ἀριστερὴ καὶ ἄθεη κυβέρνηση; Πῶς ἀνεχθῆκαμε νὰ ψηφίζονται τόσα πανάθλια νομοθετήματα, ὅπως οἱ ἔμφυλες ταυτότητες, ὁ λεγόμενος γάμος τῶν ὁμοφυλοφίλων, τὴ παρέλαση τῆς ἀνωμαλι-

πει νὰ μᾶς βάλει σὲ σκέψεις, ὥστε καὶ τίς εὐθύνες νὰ ἀναλάβουμε, ὅσο μᾶς ἀναλογεῖ, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ δοῦμε τί πρέπει νὰ κάνουμε, ὥστε νὰ ἀλλάξει αὐτὴ ἡ νοσηρὴ κατάσταση. Ἡ νέα Κυβέρνηση πού προέκυψε ἀπὸ τίς ἐκλογὲς τοῦ περασμένου Ιουλίου, μπορεῖ νὰ ἔχει καλὲς προθέσεις, καὶ θὰ σᾶς πῶ μία χθεσινῆ: Ἀνακοινώθηκε ὅτι τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ξαναφέρει τὴν Ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅχι ὡς ἀργία πού εἶχε ἡ προηγούμενη Κυβέρνηση, ἀλλὰ ὡς Ἑορτὴ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Σχολείων. Μία πολλὴ καλὴ κίνηση.

Ὅμως, κάποια ἐπιμέρους γεγονότα δείχνουν πῶς ἡ Κυβέρνηση χρειάζεται περισσότερο ἄθροος. Δύο παραδείγματα: Τὸν περασμένο Δεκέμβριο ἔγινε τὸ καθιερωμένο μνημόσυνο γιὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χωροφύλακες τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς “Μακρυγιάννη”, οἱ ὁποῖοι ἔσωσαν τὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὴν ἀνταρσία τοῦ ΕΑΜ - ΕΛΑΣ τοῦ 1944. Ἀτυχῶς, ὅμως, ἡ Κυβέρνηση ἔλαμψε διὰ τῆς ἀπουσίας της. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα οἱ Ἐφημερίδες ἔγραφαν ὅτι: “ἀπὸ τὸν πολιτικὸ κόσμο παρεβρέθη μόνο ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς”, καὶ “ὁ νοῶν... νοεῖτω”.

Ἐνα δεύτερο παράδειγμα: Ἐνας ὑπουργὸς τῆς τωρινῆς κυβερνήσεως εἶχε ἐτοιμάσει ἓνα νομοσχέδιο γιὰ τὴν τιμωρία ὅσων βλα-

“**Ἡ Ἑλλάδα μας, μετὴν δύναμη τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, θὰ ζεῖ πάντοτε καὶ θὰ μεγαλοουργεῖ. Αὐτὴ ἡ πίστη στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἑλλάδα ἦταν πού ἐμπύχωνε τοὺς μαχητὲς τῆς Κονίτσης, ὅπως εἶχε ἐμπυχῶσει καὶ τοὺς ἥρωες τοῦ 1940-41. Λοιπόν, ἀδελφοί, ψηλὰ τὰ μέτωπα, ψηλὰ οἱ καρδιές. Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ νικοῦν. Νὰ τὸ πάρουν ἀπόφαση ὅσοι τὰ πολεμοῦν.**”

σφημοῦν. Ὁ ΣΥΡΙΖΑ ξεσήκωσε κourνιαχτὸ διαμαρτυριῶν χαρακτηρίζοντας ὡς ἐπαίσχυντο τὸ ἐν λόγω νομοσχέδιο. Δὲν εἶναι ἐπαίσχυντο νὰ βλασφημᾶς τὸν Χριστὸ, εἶναι ὅμως, ἐπαίσχυντο τὸ νὰ βλασφημᾶς τὸν Πρωθυπουργὸ ἢ τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας! Τρελὰ πράγματα! Ὅταν, λοιπόν, ξεσηκώθηκε αὐτὸς ὁ κourνιαχτὸς, ὁ Ὑπουργὸς ἔσπευσε νὰ τὸ ἀποσύρει μετὰ γελεῖες δικαιολογίες, οἱ ὁποῖες ὅμως, εἶχαν δυσμενέστατο ἀντίκτυπο στὴν Κυβέρνηση.

Ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο, ἐντελῶς πρόσφατα γεγονότα, γίνεται φανερό, ὅτι ὁ ἐθνικόφρων κόσμος δείχνει μιὰ ἀχαρακτήριστη δειλία ἀπέναντι στὴν ἀριστερά. Φοβώμαστε μήπως μᾶς χαρακτηρίσουν δεξιούς, φασίστες, παλααιομοδίτικους καὶ χίλια δυό. Εἶναι ἐφευρετικῶτατοι σὲ διάφορους τίτσιους τίτσιους. Καὶ θὰ θυμᾶστε ὅταν τὰ δύο μεγάλα συλλαλητήρια ἔγιναν πρόπερσι, γιὰ τὴν Μακεδονία, τὴ χαρακτηρισμοὺς δόθηκαν σὲ ὅσους εἶχαν συμμετάσχει.

Δυστυχῶς, καὶ ἡ στρατιωτικὴ διακυβέρνηση τῆς Χώρας μετὰ τὰ δύο μεγάλα λάθη πού ἔπραξε, α) μετὴν κατάργηση τῆς βασιλείας, καὶ β) μετὴν πραξικόπημα στὴν Κύπρο, πού ἔφερε τὸν Ἀττίλα στὴν Μεγαλόνησο, ἔβαλε “βούτυρο” στὸ “ψωμί” τῆς ἀριστερᾶς, ὥστε αὐτὴ νὰ φανεῖ ὅτι εἶναι ἀμέτοχη σὲ ἀνθεθνικὰ ζητήματα. Καὶ δυστυχῶς, αὐτὰ πληρώνουμε μέχρι σήμερα.

Ὅμως, αὐτὰ πέρασαν, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀπογοητευόμαστε. Τὸ ἔθνος, δόξα τῷ Θεῷ, διαθέτει πολλὲς καὶ ὑγιεῖς δυνάμεις. Ἐνα παράδειγμα μόνον θὰ σᾶς πῶ: Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ προπερασμένου ἔτους, ἓνας Κρητικὸς ἀλεξιπρωτιστῆς, Μπούχλης Μανώλης εἶναι τὸ ὄνοματεπώνυμό του, πέφτοντας μετὰ τὸ ἀλεξιπρωτὸ τραγουδοῦσε τὸ “Μακεδονία ξακουστή”. Μόλις κατέβηκε κάτω, ἡ Κυβέρνηση τὸν ἐδίωξε ἀπὸ τὸ στράτευμα. Ὅμως, τελευταία, ἔγινε ἓνα δικαστήριον στὴν Λάρισα, τὸ ὁποῖο τὸν δικαίωσε πλήρως πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ ἔθνους, τῶν πραγματικῶν Ἑλλήνων, πού ἔχει νὰ τιμᾶ τοὺς ἥρωες. Γι’ αὐτὸ σᾶς λέω νὰ μὴν ἀπογοητευόμαστε. Ἐχει ἡ Ἑλλάδα ὑλικὸ εὖσημο πού μπορεῖ νὰ δίνει τὸ παρὸν ὅπου χρειάζεται. Γι’ αὐτὸ χρειάζεται, ἀδελφοί μου, νὰ φωτίζε τὸν δρόμο μας ἡ Ὁρθοδοξία. Καὶ μαζί μετὴν Ἑλλάδα νὰ ἀγαπήσουμε καὶ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία. Ἐκκλησία δὲν εἶμαι ἐγώ, προσέξτε, ὄχι, οὔτε οἱ ἄλλοι Ἀρχιερεῖς. Ὅλοι εἴμαστε Ἐκκλησία. Κι’ αὐτὸ τὸ λέω γιὰ νὰ μὴν παρεξηγοῦν κάποιοι τὰ πράγματα.

Ἡ Ἑλλάδα μας, μετὴν δύναμη τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, θὰ ζεῖ πάντοτε καὶ θὰ μεγαλοουργεῖ. Αὐτὴ ἡ πίστη στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἑλλάδα ἦταν πού ἐμπύχωνε τοὺς μαχητὲς τῆς Κονίτσης, ὅπως εἶχε ἐμπυχῶσει καὶ τοὺς ἥρωες τοῦ 1940-41. Λοιπόν, ἀδελφοί, ψηλὰ τὰ μέτωπα, ψηλὰ οἱ καρδιές. Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ νικοῦν. Νὰ τὸ πάρουν ἀπόφαση ὅσοι τὰ πολεμοῦν. Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ νικοῦν πάντοτε. Ἄς φανοῦμε, λοιπόν, ἀντάξιοι τῶν γενναίων ἐκείνων, πού μετὴν θυσία τους καταξίωσαν τὴν Μάχη τῆς Κονίτσης στὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀμήν.

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΚΡΙΤΕΣ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Κωνσταντῖνος Χολέβας – Πολιτικὸς Ἐπιστῆμων

Ἡ πρόσφατη ἀπόπειρα ἀποδομησεως τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἰωάννου Καποδίστρια μετὰ δόχησε νὰ ξαναδιαβάσω τίς ἀπόψεις πού ἐξέφρασαν γιὰ τὸν πρῶτο Κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος διακεκριμένοι ἀντίπαλοι καὶ ἐπικριτὲς του. Ἐκεῖ, λοιπόν, βλέπουμε ὅτι ὅλοι παραδέχονται τὴν ἀγνή ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁμολογοῦν μάλιστα ὅτι χρησιμοποίησε τὴ θέση του ὡς ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας κυρίως γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν μοναδικὸ ἐθνικὸ στόχο του: Τὴν ἀπελευθέρωση τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγὸ.

Ὁ Χένρυ Κίσιγκερ (Kissinger), πρῶην ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ καὶ ἀντιπαθὴς στὸν Ἑλληνισμὸ λόγω Κυπριακοῦ, στὴ διδακτορικὴ διατριβὴ του μελετᾶ τὴ

σύγκρουση τοῦ Αὐστριακοῦ Καγκελαρίου Μέττερνιχ καὶ τοῦ Καποδίστρια- τότε συμβούλου τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου- γιὰ θέματα πού ἀφοροῦσαν τὴν εὐρωπαϊκὴ διπλωματία μετὰ τὴν ἧττα τοῦ Ναπολέοντος. Ὁ ἴδιος ὁ Μέττερνιχ παραδέχεται ὅτι: «Ὁ Καποδίστριας θέλει μετὰ τὴ βοήθεια τῆς Ρωσίας νὰ τελειώσῃ τὸ ἐλληνικὸ ζήτημα, ἀλλὰ ὄχι ... σύμφωνα μετὰ τίς ἐπιδιώξεις τῆς Ρωσίας». (Χ. Κίσιγκερ, Ἐνας ἀποκατεστημένος κόσμος, ἐκδόσεις Παπαζῆση, Ἀθήνα 2003, σελ. 527).

Ὁ Σπυρίδων Τρικούνης, ἂν καὶ ἄσκησε αὐστηρὴ κριτικὴ στὸ ἔργο τοῦ Καποδίστρια, ἔγραψε στὴν Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως: «Ὁ ὕδενος Ἑλληνας ἡ καρδιά ἦτο ἐλληνικωτέρα. – ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μετῆλθεν τὴν ρωσικὴν ἐπιρροὴν καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῆς Ρωσίας τὴν ἐλληνικὴ Ἀρχὴν του» (Τόμος Δ, σελ. 276).

Ὁ Ντάγκλας Ντέικιν (Douglas Dakin), Βρετανὸς ἱστορικὸς πού εἰδικεύθηκε στὴν Ἑλληνικὴ Ἱστορία, ἔγραψε τὸ βιβλίο: Ὁ Ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴν Ἀνεξαρτησία 1821-1833, τὸ ὁποῖο ἐξεδόθη στὰ ἐλληνικὰ ἀπὸ

τὸ Μορφωτικὸ Ἴδρυμα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς (ΜΙΕΤ) τὸ 1983. Ἐκεῖ ὁ συννοσηεὺς

“**Ὁ Σπυρίδων Τρικούνης, ἂν καὶ ἄσκησε αὐστηρὴ κριτικὴ στὸ ἔργο τοῦ Καποδίστρια, ἔγραψε στὴν Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως: «Ὁ ὕδενος Ἑλληνας ἡ καρδιά ἦτο ἐλληνικωτέρα. – ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μετῆλθεν τὴν ρωσικὴν ἐπιρροὴν καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῆς Ρωσίας τὴν ἐλληνικὴ Ἀρχὴν του»**”

δείχνει ἀρνητικὴ στάση πρὸς τὸ ἔργο τοῦ Καποδίστρια στὴν Ἑλλάδα (1828- 1831), ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ὅτι: «Σὲ καμία στιγμὴ τῆς σταδιοδρομίας του δὲν θυσιάσε

ἐσκεμμένα τὰ ἐλληνικὰ συμφέροντα χάριν τῶν ρωσικῶν ἢ γιὰ τὴν προσωπικὴ του ἀνεση καὶ γαλήνη» (σελ. 377). Ὁ Ντέικιν καταγράφει ὅτι ἡ προσήλωση τοῦ Καποδίστρια στὸ καθῆκον καὶ στὴν Ἐκκλησία τὸν ἔκανε δημοφιλεῖς στὶς μάζες, ἀλλὰ ὁ ἴδιος δημοῦργησε ἐχθροὺς ἀνάμεσα στὶς ἡγετικὲς προσωπικότητες τοῦ τόπου.

Ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος ἔπεισε τὸ 1825 πολλοὺς Ἑλληνες ἀγωνιστὲς νὰ ὑπογράψουν τὴν «Πράξη ὑποταγῆς», δηλαδὴ μονομεροῦς ὑποτέλειας στὴν Ἀγγλία, ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης, ὁ Νικηταρᾶς καὶ ἄλλοι ἔστειλαν στὴ Γενεύη, ὅπου διέμενε ὁ Καποδίστριας, ἓνα ἀντίστοιχο κείμενο πού ἐξέφραζε τὴν «Πράξη ὑποταγῆς» στὴ Ρωσία. Ὁ Ντέικιν γράφει ὅτι «Ὁ Καποδίστριας κάθε ἄλλο παρὰ ἔδωσε τίς εὐλογίες του. Ἄν ἡ «Πράξη ὑποταγῆς» στὴν Ἀγγλία τοῦ εἶχε προξενήσει ἀποστροφή, ἡ ἔκκληση στὴ Ρωσία δὲν τοῦ προκαλοῦσε κἀν περιφρόνηση» (σελ. 210).

Τὸν ἀγνὸ πατριώτη Ἰωάννη Καποδίστρια ἀξίζει νὰ προβάλλουμε ὡς πρότυπο στοὺς νέους.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ & Η ΑΝΑΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ «ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ» ΤΩΝ ΤΣΑΜΗΔΩΝ

Ιωάννης Σ. Παπαφλωράτος

Νομικός-Διεθνολόγος • Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Τήν Μεγάλη Παρασκευή 7 Απριλίου 1939, Ιταλικά στρατεύματα υπό τον Στρατηγό Αλφρέντο Γκουτσόνι (Alfredo Guzzoni) άπεβιάσθησαν στους άλβανικούς λιμένες και σε σύντομο χρονικό διάστημα έθεσαν υπό τον έλεγχο τους όλη την χώρα¹. Οι συνολικές άπώλειες και από τις δύο πλευρές ανήλθαν σε 13 νεκρούς. Ο Βασιλεύς Ζώγου κατέφυγε με την οικογένειά του στην Ελλάδα αλλά ή κυβέρνηση φρόντισε να τον στείλει στην Τουρκία για να άποφύγει οιαδήποτε περιπλοκή με την Ρώμη. Την 12η Απριλίου, το άλβανικό κοινοβούλιο έτάχθη υπέρ της ένωσης των δύο κρατών και κατόπιν διελύθη! Προσωρινώς, ή έξουσία θα άσκειτο από τον Σεφκέτ Βερλάτσι. Οι Ένοπλες Δυνάμεις και ή διπλωματική ύπηρεσία έτέθησαν υπό τις διαταγές των Ιταλών. Την 16η Απριλίου, μία έπιτροπή Άλβανών μετέβη στο Κυρηνάιο μέγαρο και προσέφερε τα στέμματα της χώρας στον Ιταλό ήγεμόνα. Τέλος, την 3η Ιουνίου, ο άλβανικός στρατός ένωματώθηκε στον αντίστοιχο ίταλικό, συγκροτώντας την 6η Στρατιά, ενώ άπεφασίσθη ή κοινή διεθνής έκπροσώπηση της χώρας. Επίσης, ο Ιταλός μονάρχης παρεχώρησε στους Άλβανούς νέο συνταγματικό χάρτη, ενώ ο Φραντσέσκο Τζακομόνι ντι Σάν Σαβίνο (Francesco Jacomoni di San Savino) διορίστηκε στην θέση του τοποτηρητή. Τέλος, οι Ιταλοί διόρισαν 4 Άλβανούς ως μέλη της ίταλικής Γερουσίας, ενώ ένα τάγμα του άλβανικού στρατού μετεκινήθη στη Ρώμη για να άποτελέσει τμήμα της Αύτοκρατορικής Φρουράς. Ο Ζώγου διέφυγε στην Ελλάδα, άπ' όπου μετέβη στην Αίγυπτο².

Ο Στρατηγός Αλφρέντο Γκουτσόνι έπιθεωρεί μονάδες Άλβανών συνεργατών της ίταλικής διοικήσεως.

Έκτοτε, άρχισε μία συστηματική προπαγάνδα υπέρ των δήθεν καταπιεσμένων Τσάμηδων. Αύτη κορυφώθηκε λίγο πριν από τον τορπιλισμό της «Έλλης», όταν ήρθε στο προσκήνιο ή δολοφονία του Άλβανού άρχιληστή Νταούτ Χότζα (Daout Hodja). Την 11η Αύγουστου 1940, το Πρακτορείο Stefani άναδημοσίευσε ένα άρθρο της έφημερίδος Tomori των Τιράνων, ή όποια άποτελούσε όργανο του Ιταλού τοπο-

τηρητή Jacomoni. Το άρθρο ανέφερε, μεταξύ άλλων, τα έξής: «Ο άλβανικός πληθυσμός, ό όποιος ζεί υπό τον ζυγό των Έλλήνων εύρίσκεται υπό την βαθείαν έντύπωσιν του τρομερού πολιτικού έγκλήματος, διαπραχθέντος εις την έλληνοαλβανικήν μεθόριον...»

Η άρχαία αύτη άλβανική γή περιλαμβάνεται μεταξύ των σημερινών έλληνοαλβανικών συνόρων και της άκτής του Ιονίου μέχρι των περιχώρων της Πρεβέζης και της έπαρχίας των Ιωαννίνων. Κατοικείται από 500.000 περίπου γνησίων Άλβανών, οΐτινες άποτελούν την μεγίστην πλειοψηφίαν του πληθυσμού. Ήσαν, όμως, πρό μερικών άκόμη έτών πολύ περισσότεροι. Πράγματι, κατά το 1913, όταν ή Τσαμουριά προσηρτήθη εις την Ελλάδα, ο άλβανικός της πληθυσμός άπετελείτο από 80.000 περίπου κατοίκους έναντι ολίγων περισσότερων των 10.000 Έλλήνων. Εις διάστημα ολίγων έτών ή έλληνική πολιτική της άπεθνικοποιήσεως ή άποβλέπουσα εις το να έμφανίση τεχνητά έλληνικά δικαιώματα έπί του έδάφους τούτου, άπεδέκατισε τους τοπικούς πληθυσμούς.

Δέν έφείσθησαν κανενός μέσου προκειμένου να έπιτύχωσι του σκοπού των: λεηλασίες, σφαγές και έκτοπισμούς. Παρά ταύτα, οι Άλβανοί της Τσαμουριάς παρέμειναν έθνικώς συμπαγείς, έτήρησαν τα έθιμα των και την γλώσσαν των και άντέταξαν εις τους σφετεριστάς λίαν υπερίφανον άντίστασιν εις τρόπον ώστε να άποτελούν άκόμη και σήμερα κυριαρχούν στοιχείον έν τη περιφέρεια αύτη... Σήμερα ο τυφλός δεσποτισμός έπιπίπτει περισσότερο από κάθε άλλην φοράν κατά των πληθυσμών τούτων εις τρόπον ώστε πλείστοι κάτοικοι της Τσαμουριάς είναι ύποχρεωμένοι να καταφύγουν εις την Άλβανίαν δια να άποφύγουν τους άνηκούστους διωγμούς. Όπως προκύπτει από πολλές έγκύρους μαρτυρίας, αι έλληνικαι Άρχαι έφθασαν μέχρι του σημείου να βεβαιώσουν ότι οι Ιταλοί θα έκδιωχθούν συντόμως έξ Άλβανίας. Ο πληθυσμός, όμως, της Τσαμουριάς είναι σήμερα ολιγώτερον από κάθε άλλην φοράν διατεθειμένος να ύποκύψη εις τας έλληνικώς πιέσεις. Έάν ή άγάπη προς την άλβανικήν πατρίδα ήρκεσε να τροφοδοτήση την πίστην της Τσαμουριάς, εις εποχάς αι όποίαι ήσαν τόσο σκοτεινά δια την τύχην της Άλβανίας, σήμερα οι Άλβανοί της Τσαμουριάς θα εύρουν εις τα άνανεωθέντα πεπωμένα της μητρός πατρίδος των άκόμη ισχυρότερον λόγον δια να έλπίζουν».

Καθίσταται προφανές ότι ο άλυτρωτισμός των Τσάμηδων έτέθη υπό την άποκάλυπτη προστασία των Ιταλών. Αυτό έμελλε να άποδειχθεί σε άρκετές περιπτώσεις έως και σήμερα. (συνεχι-

Η άφιξη του Στρατηγού Αλφρέντο Γκουτσόνι στην Άλβανία, λίγο μετά την κατάληψη της τελευταίας από τα ίταλικά στρατεύματα, τον Απρίλιο του 1939.

ζεται)

(Άπόσπασμα από την γ' έκδοση του βιβλίου υπό τον τίτλο «Ο έλληνισμός της βορείου Ήπειρου μέσα από άγνωστα ντοκουμέντα» των έκδόσεων Πελασγός).

1. Σημειωτέον ότι ο Βασιλεύς Βίκτωρ-Εμμανουήλ Γ' ήταν αντίθετος στην έπιχείρηση για την κατάλυση της άλβανικής άνεξαρτησίας, θεωρώντας ότι δέν άξιζε τον κόπο να ρισκάρει ή χώρα του την διατάραξη των διεθνών σχέσεων της για «τέσσερις βράχους».

2. Κατά την ίταλική έπέμβαση (7 Άπρ. 1939), ο Ζώγου, προδομένος από τους άμεσους συνεργάτες του, τα στελέχη του κράτους και τον στρατό, έγκατέλειψε την Άλβανία και κατέφυγε οδικώς, μέσω Κρυσταλλοπηγής, στην Ελλάδα, με τον νεογέννητο διάδοχο, την οικογένεια και την άκολουθία του (πρωθυπουργός, ύπουργοί Έξωτερικών, Έσωτερικών, Δικαιοσύνης, Οικονομικών και άλλα ύψηλόβαθμα στελέχη, συνολικώς 97 πρόσωπα). Κατέλυσε σε ξενοδοχείο στον Βόλο, όπου διετέθησαν για τις άνάγκες του 23 δωμάτια, φιλοξενούμενος από το έλληνικό κράτος, το όποιο κατέβαλε όλα τα έξοδα κινήσεως και διαμονής του στην Ελλάδα. Πρό της άναχωρήσεώς του από τα Τίρανα, είχε παραδώσει στην εκεί έλληνική πρεσβεία, προς φύλαξη, διάφορα έπιπλα και τάπητες, τα όποια έπειδή άποτελούσαν περιουσία του άλβανικού κράτους, ή πρεσβεία έπέστρεψε με πρωτόκολλο στη νέα κυβέρνηση της Άλβανίας.

“Είμαστε στο σπίτι μας” και στη Βόρειο Ήπειρο.

Γράφει ο Δημήτρης Πέτκος

Τὸ σύνθημα «Είμαστε στο σπίτι μας» δὲν ἀφορᾷ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς γνωστῆς πανδημίας πού μαζί με τὰ πολλά παράδοξα καὶ πρωτοφανῆ ἀνέδειξε τὸν «τελευταῖο δικτάτορα τῆς Εὐρώπης» ὅπως ἀποκαλοῦν στὴ Δύση τὸν πρόεδρο τῆς Λευκορωσίας Λουκασένκο, ὡς τὸ μοναδικὸ ἡγέτη πού δὲν περιέστειλε τίς ἀτομικὲς ἐλευθερίες τῶν πολιτῶν. (Συμμετείχε μάλιστα ὁ ἴδιος τόσο στὴν Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία, ὅσο καὶ στὴν παρέλαση τῆς 9ης Μαΐου γιὰ τὴ Νίκη στὸ Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.) Τὸ σύνθημα εἶναι προγενέστερο καὶ ἀκούγεται τὰ τελευταία χρόνια στίς διαδηλώσεις διαμαρτυρίας τῶν Κορσικανῶν ἐναντὶ τὴν ἀλλοίωση τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ νησιοῦ μετὰ τὴν ἐγκατάσταση κυριῶς μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ τὴ Β.Ἀφρική. Μία κατάσταση παρόμοια λοιπὸν μετὰ αὐτὴν πού προσπαθεῖ νὰ διαμορφώσει στὴ Βόρειο Ήπειρο ἢ Ἀλβανία καὶ ἢ Τουρκία μετὰ τὴ μεταφορά 30.000 ἐπιλεγμένων μουσουλμάνων μεταναστῶν.

Ἀσφαλῶς γεννᾶται τὸ ἐρώτημα πῶς εἶναι δυνατόν τὸ νησι τῆς Κορσικῆς πού εἶναι κομμάτι τῆς Γαλλίας, χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης νὰ ἀντιμετωπίζει παρόμοια προβλήματα μετὰ τὴ Βόρειο Ήπειρο πού ζεῖ τὴν ἀλβανικὴ δουλειὰ τοῦ Χότζα καὶ τῶν ἐπιγόνων του; Ἡ ἀπάντηση βρίσκεται στὸν Ἀγῶνα τῆς Αυτόνομίας τοῦ 1914 ἀπὸ τοὺς Βορειοηπειρωτῆς πού ὁδήγησε σὲ διεθνή ἀναγνώριση τὴν Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Μειονότητα. Αὐτὸ προσπαθοῦν νὰ μιμηθοῦν οἱ Κορσικανοὶ μετὰ δράσεις καὶ δημοψηφίσματα ἔχοντας καὶ αὐτοὶ τὸ τρομερὸ δημογραφικὸ πρόβλημα καὶ τὴ φυγὴ τῶν νέων τους σὲ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἡ Εὐρώπη δὲν μπορεῖ λοιπὸν αὐτόματα καὶ χωρὶς προσπάθεια νὰ διασφαλίσει τὰ δικαιώματα τῶν

ἐθνικῶν μειονοτήτων. Εὐτυχῶς οἱ Βορειοηπειρωτῆς δὲν εἶναι μόνοι τους σὲ κάποια γωνιά τῆς Μεσογείου. Ἔχουν γεωγραφικὴ συνέχεια καὶ ἄρρηκτους δεσμούς μετὰ τὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα πού ἔδωσε πολλές φορές τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν της γιὰ τὴ Βόρειο Ήπειρο.

Ἐνῶ λοιπὸν οἱ Κορσικανοὶ πρέπει νὰ συνεχίσουν νὰ ἀγωνίζονται μόνοι τους γιὰ τὴν ἐθνικὴ τους

“ Καλὸ θὰ ἦταν νὰ κληθεῖ ἡ ἡγεσία τῆς Εὐρώπης νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τὴν κατάσταση καὶ στὴ Βόρειο Ήπειρο, μὴν παραλείποντας νὰ ἐπισκεφθεῖ τίς οἰκογένειες τοῦ Ἀριστοτέλη Γκούμα καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Κατσιῶφα. Φυσικὰ ἡ ἀρνησιουργία τῆς Ἑλλάδας γιὰ νὰ ἀρθεῖ θὰ πρέπει πρῶτα: Νὰ λυθεῖ τὸ περιουσιακὸ καὶ νὰ πάψει ἡ ἀρπαγὴ τῆς περιουσίας τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Νὰ καταργηθοῦν οἱ μειονοτικὲς ζῶνες. Νὰ ἀπαλειφθεῖ ἡ ἀλβανικὴ βουλὴ κάθε ἀναφορὰ στὸ δῆθεν Τσάμικο ἔχοντας τὴν παγκόσμια πρωτοτυπία νὰ ἐμφανίζει τοὺς συνεργάτες τῶν Ναζὶ ὡς θύματα. ”

αὐτοδιάθεση καὶ τὴ διαφύλαξη τοῦ τόπου τους, ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει τέσσερα ὑπερόπλα: Τὸ Πρωτόκολλο τῆς Κερκύρας πού σήμερα ἀποτελεῖ μία στοιχειώδη ἐφαρμογὴ τῶν δικαιωμάτων μίας ἀναγνωρισμένης ἐθνικῆς μειονότητας καὶ ἔπρεπε ἢ ἴδια ἢ Ἀλβανία αὐτοβούλως νὰ τὸ ἐφαρμόσει, ὅπως ἔκανε ἢ Γαλλία, χωρὶς μάλιστα νὰ ὑποχρεώνεται νομικά, στὴν Κορσική. Τὴν ἐκκρεμὴ ὑπογραφή τῆς συνθήκης εἰρήνης

γιὰ τὸν πόλεμο πού κήρυξε ἢ Ἀλβανία τὸ 1940 ὅπου πρέπει νὰ συνοδεύεται μετὰ οικονομικὲς ἀποζημιώσεις καὶ πλῆθος ἄλλων ἀνταλλαγμάτων.- Μὲ πιὸ εὐκαιρο τὴν ἐπιστροφή τῆς νήσου Σάσωνας τῶν Διαποντίων πού εἶχε δωρηθεῖ (!) ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στὴν Ἀλβανία-. Τὴν ἐκκρεμὴ προσφυγῆ τῆς Ἑλλάδας στὸ Συμβούλιο Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Τεσσάρων νικητριῶν Δυνάμεων τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς Βορείου Ἡπείρου στὴν Ἑλλάδα ὅπως ἔγινε καὶ μετὰ τὸ Δωδεκάνησα.

Τέλος στὴν παρούσα φάση ὑπάρχει τὸ βέτο στὴν ἔνταξη τῆς Ἀλβανίας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Φαίνεται ὅτι ἤδη ἐνεργοποιήθηκε μετὰ τὴν ἐγκατάσταση τῶν πρώτων ἐπήλυδων πού ἔστειλε τὸ τουρκικὸ κράτος στὰ χωριὰ τῆς Βορείου Ἡπείρου. Καλὸ θὰ ἦταν νὰ κληθεῖ ἡ ἡγεσία τῆς Εὐρώπης νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τὴν κατάσταση καὶ στὴ Βόρειο Ήπειρο, μὴν παραλείποντας νὰ ἐπισκεφθεῖ τίς οἰκογένειες τοῦ Ἀριστοτέλη Γκούμα καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Κατσιῶφα. Φυσικὰ ἡ ἀρνησιουργία τῆς Ἑλλάδας γιὰ νὰ ἀρθεῖ θὰ πρέπει πρῶτα: Νὰ λυθεῖ τὸ περιουσιακὸ καὶ νὰ πάψει ἡ ἀρπαγὴ τῆς περιουσίας τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Νὰ καταργηθοῦν οἱ μειονοτικὲς ζῶνες. Νὰ ἀπαλειφθεῖ ἡ ἀλβανικὴ βουλὴ κάθε ἀναφορὰ στὸ δῆθεν Τσάμικο ἔχοντας τὴν παγκόσμια πρωτοτυπία νὰ ἐμφανίζει τοὺς συνεργάτες τῶν Ναζὶ ὡς θύματα.

Τὸ ζήτημα τῆς διαφύλαξης τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτήρα τῆς Βορείου Ἡπείρου εἶναι ζωτικὸ ἀκόμα καὶ γιὰ αὐτοὺς πού ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ θὰ ψήφισαν “Ναί” σὲ κάποιο δημοψήφισμα Αὐτοδιάθεσης τῆς

Τὸ γνωστὸ πρόβλημα μετὰ τίς σβησμένες δίγλωσσες πινακίδες ὅπως στὴ Βόρειο Ήπειρο καὶ στὴν Κορσική...

Βορείου Ἡπείρου ἀνάλογο μετὰ αὐτὰ τῆς Κορσικῆς. Γράφει χαρακτηριστικὰ ὁ πολυπράγμων καὶ πάντα ἐπικαιρὸς Γάλλος περιηγητῆς V. Berard τὸ 1900 ἀπὸ τὸ Ἐλβασάν: "...Οἱ ἐπίσημες στατιστικὲς δίνουν γιὰ τὸ μουτσεαριφλίκι (νομὸ) αὐτὸ 2.000 χριστιανούς καὶ 10.000 μουσουλμάνους. Εἶδα καὶ ἄλλους ἀριθμούς, πολὺ χριστιανικούς, πού μιλοῦν γιὰ 6.000 μουσουλμάνους καὶ 6.000 χριστιανούς. Ἡ ἀλήθεια βρίσκεται στὴ μέση. Πολλὰ χωριὰ κατ' ὄνομα καὶ κατ' ἐπιφάνειαν μουσουλμανικά εἶναι στὴν πραγματικότητα χριστιανικά... Οἱ νίκες τῆς Ρωσίας στερῶσαν τὸ χριστιανικὸ φρόνημα καὶ χαμήλωσαν τὴ μουσουλμανικὴ ἔπαρση. Ὁ ἑλληνισμὸς ὅμως ἦταν ἐκεῖνος πού, πιὸ πολὺ ἀπὸ τίς ρωσικὲς νίκες, μπόρεσε νὰ δώσει στοὺς χριστιανούς τὴν πίστη στὴν πνευματικὴ ἀνωτερότητα τοῦ δικοῦ τους δόγματος καὶ νὰ τοὺς ἐμπνεύσει περιφρόνηση γιὰ τὸ Ἰσλάμ, σὰν ἓνα κατάλοιπο τοῦ παρελθόντος, πού τὸ μέλλον θὰ τὸ σαρῶσει..."

ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΟΙ ΔΙΓΛΩΣΣΕΣ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οἱ Ἀλβανοὶ ἐθνικιστῆς δὲν λένε νὰ ἡσυχάσουν. Κάθε τόσο, ἐπιτίθενται σὲ κάθε τι τὸ Ἑλληνικὸ στὴν πολυβασανισμένη Βόρειο Ήπειρο. Στίς ἀρχὲς Ἰανουαρίου, «ἄγνωστοι» βανδάλισαν δίγλωσσες πινακίδες τοῦ ὁδικοῦ δικτύου στὴν περιοχὴ τῆς Δήμου Φοινίκης, σβήνοντας τὰ Ἑλληνικὰ τοπωνύμια.

Δυστυχῶς, ἀκόμη καὶ ἐπίσημοι Δῆμοι τῆς Βορείου Ἡπείρου, στο-

χοποιοῦνται ἀπὸ Ἀλβανούς ἐθνικιστῆς, μετὰ τὴν ἀνοχὴ τῶν Τιράνων καὶ μετὰ δημοσιογράφους, πού δυναμιτίζουν ἐσκεμμένα τὸ κλίμα. Νὰ σημειωθῆ, ὅτι δὲν εἶναι πρώτη φορά, πού Ἀλβανοὶ ἐθνικιστῆς βάζουν στὸ στόχαστρο τίς δίγλωσσες πινακίδες, πού ἔχουν τοποθετηθῆ σὲ περιοχές, οἱ ὁποῖες ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὴν Ἀλβανία ὅτι ἀνήκουν στὸν χῶρο τῆς Βορείου Ἡπείρου,

σύμφωνα μετὰ τὸν νόμο 96/2017 «περὶ προστασίας τῶν Ἐθνικῶν Μειονοτήτων στὴν Ἀλβανικὴ Δημοκρατία». Οἱ βανδαλισμοὶ τῶν δίγλωσσων πινακίδων ἔγιναν τὴν ἐπομένῃ προβολῆς ἀνθελληνικοῦ σταθμοῦ Top Channel. Ὁ Δήμαρχος Φοινίκης καὶ ἡ «ΟΜΟΝΟΙΑ» διαμαρτυρήθηκαν ἔντονα.

«B.B.»

250 χρόνια από την μεγαλύτερη εξέγερση πριν το 1821

Η Άλβανοκρατία στην Πελοπόννησο

Η άποτυχία τῶν Ὀρλωφικῶν καὶ ἡ εἰσβολὴ Ἀλβανῶν στὸν Μωριά

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας • Καθηγητὴς Φιλολόγος

Ἡ πιὸ σημαντικὴ εξέγερση τῶν Ἑλλήνων γιὰ ἀνάκτηση τῆς Ἐλευθερίας ὑπῆρξε πρὸ τοῦ 1821 ἡ Ἐπανάσταση τῶν Ὀρλωφικῶν. Τότε (στὰ ἔτη 1769-1770) οἱ πολιτικὲς ἐπιδιώξεις τῆς Μεγάλης Αἰκατερινῆς τῆς Ρωσίας, ἀποστάλλοντας τοὺς ἀδελφούς Ὀρλώφ, παρασύρουν τμήμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ σὲ πολεμικὴ ἀντιπαράθεση μὲ τὸν Ὀθωμανικὸ Στρατό. Ὅμως τὰ πράγματα δὲν ἐξελίχθησαν θετικά. Οἱ Ὀθωμανοὶ κατέστειλαν τὶς ἐπανάστατικὲς ἐστίες. Ἡ καταστολὴ τῶν Ὀρλωφικῶν ἀπὸ στήν Ἀλβανῶν πού μετέφεραν οἱ Ὀθωμανοὶ στὴν Πελοπόννησο εἶχε δραματικὲς συνέπειες γιὰ τὸν πληθυσμὸ τῆς Πελοποννήσου.

Πόσοι Ἀλβανοὶ εἰσέβαλαν στὴν Πελοπόννησο τότε; Ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν εἰσβαλόντων στὴν Πελοπόννησο Ἀλβανῶν δὲν εἶναι γνωστός. Κυμαίνεται μεταξύ 10.000 καὶ 60.000. Κατὰ τὸν Μιχαὴλ Σακελλαρίου, πρέπει νὰ ὑπολογισθοῦν σὲ 15.000 περίπου.

Μία περιγραφή τῶν συνεπειῶν τῆς Ἀλβανοκρατίας εἶναι ἡ ἐξῆς (κατὰ πηγὲς τῆς ἐποχῆς): «...Ἡ ἀκράτητος μανία τῶν ἐξέσπασεν ἐπὶ ἀψύχων καὶ ἐμψύχων, ὅλη δὲ ἡ χώρα ἔπληρώθη [=γέμισε] συντριμμάτων καὶ νεκρῶν...» Οἱ

κάτοικοι ἔντρομοι κατέφευγον εἰς τὰ ἀπάτητα βουνὰ ἢ ἐζήτουν ἐκτὸς τῆς χώρας καταφύγιον. Ἡ καταστροφὴ ἐξέταθη εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν, πλὴν τῆς σχεδὸν ἐρήμου εἰσέτι Κυνουρίας καὶ τῆς ἀπροσπέλαστου Μάνης. Ἡ περίοδος τῶν ἀλόγων καταστροφῶν δὲν διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν... Πλήρης ἀπολογισμὸς τῶν ἀλβανικῶν καταστροφῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη, διότι δὲν κατέχωμεν εἰμὴ ὀλίγας σποραδικὰς, ἐνίοτε ἐμμέσους μόνον εἰδήσεις... Συγχρόνως κατεστρέφοντο αἱ Πάτραι καὶ ἐσφάζοντο 1500, ἐπηκολούθουν δὲ αἱ καταστροφαὶ καὶ σφαγαὶ τοῦ Αἰγίου καὶ τῆς περιόικου [=γειτονικῆς] νοτιώτερον πάσης Ἡλείας μετὰ τῆς Γαστούνης καὶ Πύργου, τῆς περὶ τὸν Ἀλφειὸν χώρας...».

Ἡ τιμωρία τῶν Ἀλβανῶν εἰσβολῶν ἀπὸ Τούρκους καὶ Ἑλληνες

Τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς πού προξένησαν οἱ εἰσβολεῖς αὐτοὶ Τουρκαλβανοὶ στὴν Πελοπόννησο ἀνησύχησαν καὶ τοὺς ἰδίους τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι γιὰ νὰ σταματήσουν αὐτὸ τὸ ἀληθινὸ ὄργιο αἵματος, ζήτησαν τὴν βοήθεια Ἑλλήνων ὀπλαρχηγῶν, ὅπως τοῦ Κωνσταντίνου Κολοκοτρῶνη

(πατέρα τοῦ Θεοδώρου). Οἱ Ἑλληνες ὀπλαρχηγοὶ χτύπησαν, μὲ τὴν συνδρομὴ καὶ Τούρκων, τοὺς Τουρκαλβανούς, οἱ ὁποῖοι λειτουργοῦσαν σὰν ἓνα κράτος αὐθαιρεσίας ἐντὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ἔτσι, μὲ τὴν ἀνάλογη σκληρότητα, περιορίσαν τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Χαρακτη-

“
«...Ἡ ἀκράτητος μανία τῶν ἐξέσπασεν ἐπὶ ἀψύχων καὶ ἐμψύχων, ὅλη δὲ ἡ χώρα ἔπληρώθη [=γέμισε] συντριμμάτων καὶ νεκρῶν...»

ριστικὸ παράδειγμα τοῦ σκληροῦ καὶ ἀποφασιστικοῦ τρόπου ἀντιμετώπισης τῶν Τουρκαλβανῶν ὑπῆρξαν τὰ παρακάτω ἐπεισόδια πού ἀφοροῦν περιοχὲς τῆς Πελοποννήσου. Ἀναφερόμαστε στὶς περιοχὲς Ἀρβανιτιά, Ἀρβανίτικος Πύργος καὶ Ἀρβανίτικο Μακελειό. Αὐτὲς περιγράφει ὁ Στυλιανὸς Ε. Λυκούδης (1878-1958, Ἀντιναύαρχος ΒΝ καὶ Ἀκαδημαϊκός) στὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸ Λεξικὸ «Ἡλιος».

Ἀρβανιτιά ὀνομάστηκε μία ἀπόκρημνη ἀκτὴ πλησίον τοῦ φρουρίου τῆς Ἀκροναυπλίας στὸ Ναύπλιο, ἐπειδὴ ἀπὸ ἐκεῖ πέταξαν στὸν γκρεμὸ ἑκατοντάδες Ἀλβανοὺς εἰσβολεῖς οἱ Ὀθωμανοὶ Τούρκοι τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1779, ἀφοῦ τοὺς προσκάλεσαν ἐκεῖ γιὰ ἄλλον λόγο. Οἱ Ἀλβανοὶ σκοτώνονταν μὲ τὴν πτώση καὶ τὸ αἷμα τοὺς ἐφτανε ἀπὸ τὴν ἀκτὴ μέχρι τὴν θάλασσα, στὴν περιοχὴ πού γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἀπεκλήθη Ἀρβανιτιά.

Σημάδια τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν Τουρκαλβανῶν

Ὁ Ἀρβανίτικος Πύργος ἦταν ἓνα ἄλλο περιστατικὸ τῆς ἐξοντώσεως τῶν Ἀλβανῶν ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Ἑλληνες Κλέφτες. Μετὰ τὴν ἐξόντωση τῶν ἀλβανικῶν σπιτῶν στὸ Ναύπλιο (πού, ὅπως εἶδαμε, ἔγινε τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1779) ὁ Ὀθωμανὸς Ναύαρχος Τζεζαερλῆς ἀπέστειλε ἔγγραφα («μπουγιουρδιά») πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν Πελοπόννησο Ἀλβανούς γιὰ νὰ ἐκκενώσουν τάχιστα τὴν Πελοπόννησο, πού τὴν εἶχαν μετατρέψει σὲ «κρανίου τόπο». Ἐπειδὴ ὁ ἀρχηγός

τούς, πού βρισκόταν στὴν Τρίπολη, ὁ Μοῦρτο Ἄμτζα, περιφρόνησε αὐτὰ τὰ ἔγγραφα τοῦ Τζεζαερλῆ, ἀποφάσισε ὁ Ὀθωμανὸς Ναύαρχος νὰ κτυπήσει καὶ τὸν Μοῦρτο Ἄμτζα καὶ τοὺς Ἀλβανούς πού ἦταν μαζί του στὴν Τρίπολη. Ἔτσι ἐξεστράτευσε ἐναντίον του κατόπιν συνεννοήσεως (στὶς 28 Μαΐου 1779) στοὺς Μύλους μὲ τοὺς Κλέφτες, οἱ ὁποῖοι (ὅπως ἀναφέρει ὁ Στύλ. Λυκούδης) βοήθησαν μὲ 3000 παλληκάρια. Τοὺς νίκησαν καὶ 5000 κεφαλὲς Ἀλβανῶν, ἀφοῦ ἐγδάρησαν καὶ συγκολλήθηκαν μὲ κουρασάνι (=παραδοσιακὸ κονίαμα), ἀπετέλεσαν ἓνα ἀπείσιος θῆας τρόπαιο στὴν περιοχὴ τῆς Τριπόλεως «Πόρτα τ' Ἀναπλιού».

Ὁ Θ. Κολοκοτρῶνης περιγράφοντας (στὰ Ἀπομνημονεύματά του, τὴν «Διήγησιν τῶν συμβάντων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς») τὴν συμβολὴ τοῦ πατρὸς του, Κωνσταντίνου, στὴν προκειμένη περίπτωσι γιὰ καταστολὴ τῆς δράσεως τῶν Ἀλβανῶν μετὰ τὴν Ἀλβανοκρατία χαρακτηρίζει τὸ εἰδεχθὲς αὐτὸ τρόπαιο «πύργον» (γι' αὐτὸ ὀνομάστηκε Ἀρβανίτικος Πύργος). Ὁ Πουκεβίλ τὸν εἶδε στὴν ἀρχὴ τῆς καταρρευσέως του, καθὼς εἶχαν ἀποκολληθεῖ κάποια κρανία, ἐνῶ τὸν πύργο τὸν ὀνομάζει πυραμίδα. Πάντως, κατὰ τὸν Λυκούδη, ὁ Ἀρβανίτικος Πύργος ὑπῆρχε μέχρι τῶν ἐτῶν 1806-1807, ὅταν οἱ ἀγάδες τῆς Τριπόλεως ἐξαφάνισαν κάθε ἴχνος του, διότι κατήρχετο ὡς Μόρα Βαλεσῆς τῆς Πελοποννήσου, ὁ αἰμοχαρὴς υἱὸς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων, ὁ Βελῆ Πασᾶς (ἀλβανικῆς καταγωγῆς).

Ὡς Ἀρβανίτικο Μακελειὸ ὀνομάστηκε ἓνας χαραδρῶειδης χεϊμαρρος κοντὰ στὰ Καλάβρυτα. Τὸ ὄνομα δόθηκε τὸ θέρος τοῦ 1779, λόγω τῆς ἐκεῖ σφαγῆς πολλῶν Ἀλβανῶν, πού λεηλάτησαν τὴν Πελοπόννησο κατὰ τὴν καταστολὴ τῶν Ὀρλωφικῶν. Ὅσοι Ἀλβανοὶ διέφυγαν τὴν πανωλεθρία τῆς Τριπόλεως (πού, ὅπως εἶδαμε, ὀδήγησαν στὴν σφαγὴ) εἶχαν ἀποκρυβεῖ στὴν χαράδρα ἐκείνη, ἀναμένοντας τὴν εὐκαιρία διαπορθμεύσεως τους στὴν Στερεὰ Ἑλλάδα (στὴν Παρνασσίδα) μέσω Βοστίτσας (Αἰγίου). Παρακολουθούμενοι ὁμως αὐτοὶ ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα τοῦ Ὀθωμανοῦ Ναύαρχου Τζεζαερλῆ (πού εἶχε τὴν γενικότερη ἀρχηγία τοῦ ἐγχειρήματος καταστολῆς τῆς δράσεως τῶν Ἀλβανῶν) καὶ ἀπὸ τοὺς συμπράττοντες Κλέφτες ἀπεκαλύφθησαν καὶ κατεσφάγησαν μέχρις ἐνός. Γιὰ αὐτὸ καὶ ἡ ὀνομασία αὐτὴ στὴν περιοχὴ ἐκείνη «Ἀρβανίτικο Μακελειό» ἢ «Στενὸ τῆς Σφαγῆς».

Ὅμως γιὰ δεκαετίες ἡ ἀνάμνηση τῆς Ἀλβανοκρατίας προξενούσε τρόμο στοὺς Ἑλληνες καὶ τοὺς ἀπέτρεπε ἀπὸ νέα ἐξέγερση.

“Νὰ προσεύχεσθε, νὰ παρακαλεῖτε γιὰ τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖο περνάει δύσκολες μέρες”

Ὁμιλία Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως κ. Ἀνδρέου (25.1.2020) στὴν ἡμέρα τῆς Διασώσεως τοῦ Δελβινάκιου ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς 25.1.1944

Πολλὲς φορές, ὅταν διαβάζω ἢ σκέπτομαι τὴν ἡμέρα αὐτὴ τὴν 25.1.1944, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ θάνατος φτερούγιζε πάνω ἀπὸ τὸ Δελβινάκι, καὶ οἱ Δελβινικῶτες ἔβλεπαν κυριολεκτικὰ “τὸν χάρο μὲ τὰ μάτια τους” - γιὰτί ἔτσι καὶ ἀνακάλυπταν κάτι οἱ Γερμανοὶ κανένας δὲν θὰ ἐσώζοντο καὶ τὸ Δελβινάκι θὰ θὰ ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός - σκέπτομαι, λοιπόν, ἐκεῖνοι οἱ Δελβινικῶτες, ἐκείνη τὴν ἡμέρα, πόσες προσευχὲς θὰ ἔκαναν! Πόση θερμὴ θὰ εἶχαν οἱ προσευχὲς τους! Θὰ ἐπεκαλοῦντο τὸν Χριστό, θὰ ζητοῦσαν τὴν βοήθεια τῆς Παναγίας, τὴν μεσιτεία τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου... Βλέπετε, ὅταν ὅλα πᾶνε καλὰ ξεχνᾶμε λιγάκι τὸν Θεό. Ὅταν ἔρχονται οἱ δυσκολίες τότε Τὸν θυμώμαστε.

Αὐτὴ, λοιπόν, τὴ θερμότητα τῆς προσευχῆς πού εἶχαν - καὶ νὰ μὴν ἀμφιβάλλει κανεὶς ὅτι ἦταν θερμὴ ἢ προσευχὴ τους σ' ἐκείνη τὴν τραγικὴ καὶ τρομερὴ ἡμέρα - αὐτὴν τὴν θερμότητα εὐχηθεῖτε νὰ τὴν ἔχω καὶ ἐγώ, καὶ μὲ τὴν σειρά μου εὐχομαι καὶ προσεύχομαι καὶ ἐγὼ ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ σᾶς διδοῖ αὐτὴν τὴν θερμότητα, αὐτὴν τὴν δυνατότητα νὰ προσεύχεσθε, νὰ παρακαλεῖτε γιὰ τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖο περνάει δύσκολες μέρες. Ἄς μὴν τὸ κρύβουμε αὐτὸ, ὅλοι τὸ ξέρουμε. Νὰ παρακαλοῦμε γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, νὰ παρακαλοῦμε γιὰ ὅλο τὸν κόσμον, πού εἶναι ἓνα καζάνι πού βράζει, καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Εὐλογία τοῦ Θεοῦ θὰ σκεπὶ τὴν ζωὴ μας καὶ θὰ τὴν χαριτώνει, ὥστε οἱ δυσκολίες νὰ ξεπερνιῶνται καὶ νὰ ἔρχεται ἡ Χάρις καὶ ἡ Εὐλογία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν εὐχομαι σὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

190 χρόνια από την ίδρυση Έλληνικού Κράτους. Ο Καποδίστριας και τὰ Ἑλληνικά Δίκαια στήν Ἡπειρο

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας • Καθηγητής Φιλολόγος

Τὸ 2021 θὰ εἶναι μία σημαντική χρονιά μετὰ τὴν συμπλήρωση 200 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἑναρξη τοῦ Ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅμως, παρὰ τὶς ὅποιες ἀποτυχίες στὴν ὑλοποίηση τῶν ἀρχικῶν σχεδίων τῶν Ἐπαναστατῶν (καθὼς τὸ μέγιστον μέρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔμεινε ἐκτὸς ἐλευθέρως πατρίδος), δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγει ὅτι τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1830, πρὶν 190 χρόνια, ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τοὺς Ἰσχυροὺς τῆς ἐποχῆς τὸ ἀνεξάρτητο Ἑλληνικὸ Κράτος. Ἦδη ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1828, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Γ' Ἐθνοσυνελεύσεως, ἔχει ἔλθει ὡς Κυβερνήτης στὴν ἀγωνιζόμενη Ἑλλάδα ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας.

Τὸ 1830 λοιπὸν ἐπελύθη τὸ βασικὸ θέμα τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ σὲ δεῦτερο ἐπίπεδο ἔμενε νὰ ρυθμιστεῖ ἡ ἔκταση τῶν συνόρων τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους. Αὐτὲς ἦταν οἱ δύο μέριμνες τοῦ Καποδίστρια ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς ἀφίξεώς του στὴν Ἑλλάδα. Ὁ γεννημένος καὶ μεγαλωμένος

στὴν ἑναντι τῆς Ἡπείρου νῆσο τῆς Κέρκυρας Κυβερνήτης, μετὰ συνεχῆ του Ὑπομνήματα πρὸς τὶς διπλωματικές ἀντιπροσωπεῖες Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας, ἐπιζητοῦσε τὴν συμπερίληψη τῆς Ἐνισίας Ἡπείρου στὸ νέο Ἑλληνικὸ Κράτος (τὸ ἐπίθετο Ἐνισία ἀναφέρεται στὸν ἕως τὸ 1913 χῶρο τῆς ὅλης Ἡπείρου, ὁπότε καὶ ἡ Διπλωματικὴ κυνικότητα τῶν Ἰσχυρῶν τὸν τεμάχισε σὲ Νότιο καὶ Βόρειο).

Ὅπως ἀναφέρει σὲ σχετικὴ τῆς εἰσήγησι στὸ Β' Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο τῆς Κονίτισης τοῦ 1990 (πού συνδιοργάνωσαν ἡ Ι. Μητρόπολις Κονίτισης καὶ ὁ ΠΑ.ΣΥ.Β.Α.) ἡ ἀειμνηστὴ Πανεπιστημιακὸς Ἑλένη

Κούκκου, ὁ Καποδίστριας ὄχι μόνον θεωροῦσε ἀναγκαῖα τὴν ἐπέκταση τῶν ἑλληνικῶν συνόρων πρὸς Ἡπειρο (μετὰ βάση ἱστορικὰ δεδομένα), ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρνήσι αὐτῆς (ὅπως, τελικῶς, ἔγινε) θὰ ὀδηγήσει σὲ συνεχεῖς πολεμικοὺς ἀγῶνες τὸν Ἑλληνισμὸ πρὸς διεκδίκησή της. Ὅλη ἡ εἰσήγησι

περιέχεται στὰ Πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου (πού ἐξεδόθησαν τὸ 1992, στίς σελ. 417-433). Σὲ σχετικὸ Ὑπόμνημα τῆς 11/23 Σεπτεμβρίου 1828 πρὸς τοὺς 3 Πρεσβευτὲς τῶν τότε Μεγάλων Δυνάμεων ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ἐπισημαίνει : «ἡ φυσικὴ τάτη ὀροθεσία, ἐξ ἧς μόνης ἠθελεν ἀπολάβει ἡ νέα Ἐπικράτεια τὸν προσήκοντα σχηματισμὸν πρὸς τὸ φυλάττεσθαι κατὰ τῶν Τούρκων... ἠθελεν εἶσθαι κατὰ γῆν μὲν, γραμμὴ προϊούσα ἀπὸ τῶν βάσεων τοῦ ὄρους Ὀλύμπου κατὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον, διὰ τοῦ ὄρους Χάσια καὶ Μετσόβου καὶ Χαρμόβου καὶ Σαμαρίνας καὶ Γαρδικίου εἰς τὸ

Παλέρμον καὶ τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν».

Αὐτὲς οἱ διεκδικήσεις δὲν θὰ συγκινήσουν τὶς 3 Μεγάλες Δυνάμεις πού θὰ προβοῦν στὴν δημιουργία ἐνὸς μικροῦ καὶ ἀδύναμου Κράτους. Βασικὸ ἐπιχείρημα τῶν διεκδικήσεων τοῦ Καποδίστρια εἶναι νὰ μὴν διατρέχει τὸ μελλοντικὸ Ἑλληνικὸ Κράτος τὴν συνεχιζόμενη ἐχθρότητα καὶ ἐπιθετικότητα τῆς Τουρκίας. Τὸ ἐπισημαίνει σὲ ἄλλο σημεῖο ὁ πρῶτος Κυβερνήτης : «Ἐὰν αἱ πατρίδες τῶν Μακεδόνων, Θεσσαλῶν καὶ Ἡπειρωτῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν παραμείνουν ἐκτὸς τῶν ὀρίων τοῦ νέου κράτους», ὁ κίνδυνος διαταραχῆς τῆς εἰρήνης καὶ νέων ἐπαναστατικῶν κινήματων ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες αὐτῶν τῶν ἑλληνικῶν ἐδαφῶν εἶναι ἀναπόφευκτος.

Οὐσιαστικὰ «προέβλεπε» ὅτι οἱ ἀλύτρωτοι Ἑλληνες δὲν θὰ παύσουν νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν προαιώνιων Ἑλληνικῶν ἐστίων. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀγῶνες θὰ καλύψουν μέγα τμήμα τῶν 2 αἰῶνων ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη....

Ἔν, ἀποκαλύφθηκε ἡ Ἀλήθεια (στὸν Φράκτη)!

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας • Καθηγητής Φιλολόγος

Κί ἔγιναν τὰ τρομερὰ γεγονότα τοῦ Φεβρουαρίου 2020 (λίγο πρὶν τὴν καραντίνα) στὸν Φράκτη τοῦ Ἐβρου μετὰ τοὺς Πράκτορες τοῦ Ἔρντογᾶν νὰ σπρώχνουν ταλαιπώρους ἢ ἐγκάθετους, γιὰ νὰ εἰσβάλουν στὸ ἑλληνικὸ ἔδαφος. Αὐτὰ τὰ εἶδαμε ὅλοι! Καὶ ὅλη ἡ Ὑφήλιος, ἂν δὲν τὸ ξεχνᾶτε.... Καὶ ξέρουμε ὅτι ἡ ...ὄχι καὶ τόσο ἀνυποχώρητη Κυβέρνησι μας ἀποφάσισε πρόσφατα τὴν ἐπέκτασι τοῦ Φράκτη. Τὰ ἔχουμε διαβάσει ὅλα αὐτά;

Ξεχνᾶμε καὶ τὸ ὅτι ἀπὸ τὰ ἑλληνικά ΜΜΕ οἱ «μωρομάνες» καὶ οἱ «ταλαιπῶροι πρόσφυγες» (πού μᾶς ἔλεγε ἡ Προπαγάνδα γιὰ μῆνες) μεταμορφώθηκαν μέσα σὲ μία νύχτα (λόγω τῶν ἐπεισοδίων τοῦ Φράκτη) σὲ «ἐγκάθετους» καὶ «ἀνθρώπους τοῦ βαθέος τουρκικοῦ κράτους καὶ τοῦ Ἔρντογᾶν». Καὶ αὐτὸ διότι ὁ ἡγέτης τῆς Τουρκίας ἔκανε τὸ λάθος σχεδιασμὸ ἐκείνην τὴν ἐποχὴ, καθὼς νόμιζε ὅτι θὰ βρεῖ στὸν ὕπνο τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔτσι ὀργάνωσε τὴν ἐπίθεσι στὸν Φράκτη τοῦ Ἐβρου (ὅπως κάνει καθημερινὰ μετὰ τὶς «βαρκαδες» ἀπὸ τὰ μικρασιατικὰ παράλια σὲ Λέσβο καὶ Χίο).

Καὶ μετὰ αὐτὴν τὴν λάθος κίνησι Ἔρντογᾶν βγήκαν ἀπὸ πολλῶν τὰ μάτια οἱ ...τσιμπλες καὶ εἶδαν τὸ τί συμβαίνει μετὰ τὴν συνεχιζόμενη εἰσβολὴ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς στὸ ἑλληνικὸ ἔδαφος. Καὶ τότε, τὸ ὑπενθυμίζουμε, προσέτρεξαν στὸ πλευρὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ 15 κράτη τῆς Ε.Ε., πού ἔστειλαν δυνάμεις καὶ ἐφόδια (μέσω ΦΡΟΝΤΕΞ, κλπ.), διότι ἀναγνώρισαν τὴν ...ἀκροδεξιὰ θέσι ὅτι ἡ Ἑλλάς (καὶ συνεπῶς ἡ Ε.Ε.) δέχεται εἰσβολὴ λαθραίων ἀπὸ Τουρκία.

Τώρα, θὰ μοῦ πείτε, κάποιος θὰ ἐπιμένουν νὰ μιλοῦν γιὰπρόσφυγες καὶ γιὰ τὴν ἀνάγκη φιλοξενίας τους σὲ ὅλην τὴν ἡπειρωτικὴ Ἑλλάδα, διότι.... εἶναι πολλὰ τὰ λεφτά!

ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ὅπως ἔγινε γνωστὸ, μετὰ ἀπὸ τὴν εὐρεία σύσκεψη, πού πραγματοποιήθηκε τὴν Δευτέρα, 24 Φεβρουαρίου 2020, στὴν Δερβιτσάνη, ἡ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ περὶ Προστασίας τῆς Ἀκίνητης περιουσίας μελῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς ὈΜΟΝΟΙΑΣ, τὰ νομοθετήματα στὰ ὁποῖα προχωρεῖ ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησι γιὰ τὸ ἰδιοκτησιακὸ πρόβλημα, ὄχι ἀπλᾶ δὲν προσφέρουν λύσι, ὅπως ὑποστήριξε ὁ Ράμα, ἀλλὰ προκαλοῦν ἐπὶ πλέον δυσκολίες στὴν ἀναγνώρισι καὶ ἐγγραφή τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν μελῶν καὶ φορέων της.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διαπιστώνει ὅτι ἰδιοκτησίες τῶν Ἑλλήνων, μετὰ πλαστογραφημένα ἐγγραφα καὶ ἄλλες λαθροχειρίες περιέρχονται εἴτε στὸ Ἀλβανικὸ δημόσιο εἴτε σὲ Ἀλβανοὺς πολῖτες.

Ἡ ὈΜΟΝΟΙΑ καταγγέλλει τὴν ἀδιαφορία τῶν δικαστικῶν καὶ εἰσαγγελικῶν ἀρχῶν νὰ ἐνεργήσουν σὲ περιπτώσεις προφανοῦς παραβιάσεως τῆς νομοθεσίας. Προανήγγειλε δὲ ὅτι θὰ προβῆ σὲ νέα καταγγελία στοὺς Διεθνεῖς Ὀργανισμοὺς καὶ ἰδιαίτερα στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσι, ἐν ὄψει καὶ τῶν συζητήσεων γιὰ τὴν ἑναρξη τῶν διαδικασιῶν ἐντάξεως τῆς Ἀλβανίας σ' αὐτήν. Διότι ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησι καθυστερώντας νὰ λύσι τὸ πρόβλημα, οὐσιαστικὰ βοηθεῖ τοὺς καταπατητὲς, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς χρησικτησίας γίνονται "ἰδιοκτῆτες" περιουσιῶν.

«B.B.»

200 χρόνια από τὸ 1821

Ἡ παρουσία τῶν Βορειοηπειρωτῶν στὴν Φιλικὴ Ἐταιρεία καὶ τὸ 1821

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας • Καθηγητὴς Φιλολόγος

Παρότι ἡ Ἠπειρος δὲν περιελήφθη στὰ ἐδάφη τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους, σὲ αὐτὴν τὴν ἔθνικὴ κινητοποίηση δὲν ἀπουσίασαν οἱ Ἕλληνες τῆς Ἠπείρου. Ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας εἶχαν δεῖξει τὸ πάθος τους γιὰ Ἐλευθερία, μὲ χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τὰ χωριά τοῦ Σουλίου καὶ τὴν Χειμάρρα. Ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα γιὰ τὴν συμμετοχὴ Βορειοηπειρωτῶν στὸ 1821 παρουσιάζει ἡ Ἐκτορικὴ τῆς Διατριβῆς στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ ΑΠΘ τὸ 2009, μὲ τίτλο «Ἡ Ἐπαρχία Δρυϊνουπόλεως τῆς Βορ. Ἠπείρου κατὰ τὴ Νεώτερη Περίοδο». Ἀπὸ τὴν σελ. 243 κ.ε. ἀντλοῦμε τὰ παρακάτω.

«Στὴν ἐπαρχία Δρυϊνουπόλεως δὲν ἔχουμε κάποια γνωστὴ ἐξέγερση τῶν κατοίκων τὸ 1821. Τὸ Ἀργυροκάστρο, ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας εἶχε δοθεῖ τὸ 1820 ἀπὸ τοὺς γιούς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ Μουχτάρ καὶ Σαλήχ, στὰ βασιλικά στρατεύματα. Ἡ ἀνησυχία τῶν κατοίκων τῆς Δερπόλης ἀπὸ τὴν ἐναρξη τοῦ Ἀγῶνα φαίνεται ἀπὸ ἐνθύμηση γραμμένη ἐπὶ Τριωδίου τῆς Μονῆς Φράστανης, ἐκδόσεως Βενετίας 1680, ὅπου ἄγνωστος μοναχὸς σημειῶσε: «ἔτους 1821, μάθαμε μέσα γίνηκε κακὸ, κάψανε πολλὰ χωριά καὶ τὰ ἀσκέρια γιόμισαν τὸν κάμπο, ὁ Θεὸς νὰ σώσῃ τοὺς χριστιανούς». Καὶ ἐπιπλέον ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀθανασίου Ψαλιδα τὸν Φεβρουάριον 1823 πρὸς τὸν Ἀλέξ. Μαυροκορδά-

το ἀναφέρει ὅτι: «..καὶ καθεξῆς τὴν Κακαβιὰν τοῦ Ἀργυροκάστρου, οἱ ὁποῖοι ὡς ἀγνοῖ Ἕλληνες καὶ πέρυσι πρόσμεναν ἀπὸ τοὺς Σουλιώταις μόνον μπαρούτην καὶ μολύβι, διὰ νὰ πολεμήσουν διὰ τὴν Ἐλευθερίαν τους, καὶ δὲν τοὺς ἔδωκαν...».

Στὸν Μεγάλον τοῦ Γένους Ἑσηκωμὸ τοῦ 1821, οἱ συμμετέχοντες πολεμιστὲς τῆς περιφέρειας

“

Παρότι ἡ Ἠπειρος δὲν περιελήφθη στὰ ἐδάφη τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους, σὲ αὐτὴν τὴν ἔθνικὴ κινητοποίηση δὲν ἀπουσίασαν οἱ Ἕλληνες τῆς Ἠπείρου. Ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας εἶχαν δεῖξει τὸ πάθος τους γιὰ Ἐλευθερία, μὲ χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τὰ χωριά τοῦ Σουλίου καὶ τὴν Χειμάρρα.

”

Ἀργυροκάστρου ἐγίναν γνωστοὶ μὲ τὴν προσωνομία, κάποιοι μόνον Ἠπειρωτὲς, ἀρκετοὶ ὡς Ἀργυροκαστρίτες, καὶ οἱ Ριζιώτες ὡς Χορμοβίτες. Ἀπὸ σχετικὸς καταλόγους τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας γνωστοὶ Φιλικοὶ ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Δρυϊνουπόλεως εἶναι οἱ Δημήτριος Κολιζάκος ἀπὸ τὸ Ἀργυροκάστρο, ὁ ὁποῖος ἦταν ἔμπορος στὸ Βουκουρέστι, μνηθῆκε τὸ 1819 σὲ ἡλικία 35 ἐτῶν μὲ

κατηχητὴ τὸν Ἡλεῖο Πρωτοφίλικον Παν. Ἀναγνωστόπουλο, ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἐλευθεριάδης Βενιαμὶν ἀπὸ τὴ Σέλτση τῆς Λιούντζης, ποὺ διέμενε στὸ Βουκουρέστι, μνηθῆκε τὸ 1819 μὲ κατηχητὴ τὸν Γρηγόρη Δικαῖο (Παπαφλέσσα). Ἐνῶ μὴ μνημονεῶμενοι σὲ σχετικὸς καταλόγους, παρὰ μόνον σὲ δημοσιευμένες καὶ χειρόγραφες πηγές, εἶναι ὁ Ἀργυροκαστρίτης μίμπασης Ἀναστάσιος Μανέντζης, ὁ ὁποῖος τὸ 1818 ἐμφανίζεται στὸ Κισνόβι κατευθυνόμενος πρὸς Πετρούπολη μὲ δύο ἄλλους συμπatriώτες. Στὴ συνέχεια ἐνίσχυσε σημαντικὰ μὲ ὄπλα, πολεμοφόδια καὶ ἔμψυχο ὕλικό τὴν ἐκστρατεία τοῦ Ἀλέξ. Ὑψηλάντη στὴ Βλαχία. (Ι. Φιλήμων, Δοκίμιον Ἰστ. Ἑλλ. Ἐπ. τόμ. Α', σελ.19). Στὶς 31-1-1821 βρίσκεται στὸ Ἰάσιο, ὅπου οἱ ὄπλαρχηγοὶ γίνονται ἀδελφοποιοί, ἔτοιμοι γιὰ τὴν μεγάλη θυσία. Λίγο ἀργότερα τὸν συναντοῦμε στὴν Φωξάνη, ὅπου συμπράττει στὴν ὀργάνωση τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, ποὺ τὸ σῶμα κάτω ἀπὸ τὶς διαταγὲς του ἔδειξε μεγάλη ἀντίσταση. (Σπ. Τρικούπης, Ἰστ. Ἑλλ. Ἐπ., Ἐν Ἀθήναις 1879, τόμ. Α', σελ. 123)».

Ὁ Ἀθανασίου Δημήτριος τοῦ Κωνσταντίνου (1780-1829), ἀπὸ τὸ Ἀργυροκάστρο, υἱὸς μεγαλέμπορου, μαθητῆς τοῦ Ψαλιδα, συνεργάτης τοῦ «Λόγιου Ἑρμῆ», ἦταν Φιλικός, ἄνθρωπος μὲ φρόνηση καὶ μὲ πατριωτισμό. Στὶς 29-6-1823 ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος ζητᾶ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Πολέμου, νὰ προβιβασθοῦν ὀρισμένοι, ἀνάμεσά τους καὶ ὁ ὑποχιλιάρχος Ἀθανασίου Δημήτριος, ποὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Ἀγῶνα ἀκολούθησαν καὶ παραβρέθηκαν σὲ ὅλες τὶς ἀνάγκες τῆς πατρίδας, χωρὶς νὰ λάβουν καμία ἀνταμοιβή καὶ στὶς 10-1-1825 μὲ ἔγγραφά τοῦ Ὑπ. Πολέμου προάγεται, μὲ ἄλλους πέντε στὸ βαθμὸ τοῦ χιλιάρχου. Ἀπὸ τὸ Μάρτιο ἕως τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1825 προσπάθησε νὰ ἀναλάβει ὑπουργικὰ καθήκοντα γιὰ νὰ προσφέρει στὴν πατρίδα, ἀλλὰ μάταια. Στὶς 18-3-1825 ἡ Προσωρινὴ Διοίκηση τῆς Ἑλλάδος, κρίνοντας τὴν προσφορά του στὴν ἐπαρχία Βλοχού, τοῦ ἀνέθεσε ὑπουργικὰ καθήκοντα γιὰ νὰ φανεῖ πάλι χρήσιμος στὴν πατρίδα. Μετεῖχε ἐνεργῶς ὡς ἀρχηγὸς στὴν

Ὁ Βορειοηπειρωτὴς ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 καὶ ἔθνικὸς εὐεργέτης Εὐάγγ. Ζάππας

ἐπανάσταση τῆς Νάουσας. Ὁ Μακρυγιάννης, ἂν καὶ γεννήθηκε στὸ Λιδωρίκι καταγόταν ἀπὸ τὴν Λιούντζη. Τὰ ἀδελφία Διαμάντης καὶ Κώστας Χορμόβας, παραβρέθηκαν στὴν ὕψωση τῆς σημαίας τῆς Ἐπα-

ναστάσεως. Ἐπίσης, οἱ Βασιλεῖοι Ζῆσος, Βασιλεῖοι Μιχαῆλ, Γρηγόριος, μητρ. Εὐρίπου καὶ ὁ Δημητρίου Κωνσταντίνου τὸ 1825 ἔγινε ἀντιστράτηγος. Ὁ Δημητρίου Μιχαῆλ ἦταν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ Ἀργυροκάστρο.

Ὁ ἀγωνιστὴς καὶ μετέπειτα ἔθνικος Εὐεργέτης Ζάππας συμμετεῖχε καὶ αὐτὸς στὸ 1821. Ὁ Εὐάγγελος Ζάππας γεννήθηκε στὴ Μεγάλη Τσέτα τοῦ Κ. Λάμποβου τὸ 1800 καὶ ἦταν γιὸς τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Σωτήρας. Σὲ ἡλικία 13 ἐτῶν κατετάγη στὸ στρατὸ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, τὸν ὁποῖο μετὰ ἀπὸ λίγο ἐγκατέλειψε καὶ κατετάγη στὸ στρατὸ τῶν Σουλιωτῶν καὶ ὑπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ Μάρκου Μπότσαρη πολέμησε στὸ Σούλι, Μεσολόγγι καὶ Κόρινθο, ἐνῶ τὸ 1824 ἀξιώθηκε τοῦ διπλώματος τοῦ Ταξιάρχου, ἀνέλαβε τὴν διοίκηση τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὸ Βραχώρι τοῦ Ἀγρινίου μέχρι Σαλώνων τῆς Ἀμφισσας. Μετὰ ἀπὸ διάφορες περιπέτειες ἔφτασε τὸ 1831 στὴ Ρουμανία, ὅπου ἀνέπτυξε στενὲς σχέσεις μὲ τὸν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας πρίγκιπα Κούζα. Ἐκεῖ ἀνέπτυξε ἐπιχειρηματικὲς δράσεις καὶ ἀπέκτησε πλοῦτο, γιὰ νὰ τὸν προσφέρει στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα (πχ. κατασκευὴ Ζαππεῖου Μεγάρου).

Έκδημία ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΚΟΥ, τοῦ φύλακα τοῦ στρατιωτικοῦ νεκροταφείου τῶν ἡρώων τοῦ 1940 στοὺς Βουλιάρατες

Ἡ ΣΦΕΒΑ με συγκίνηση ἀποχαιρετᾷ τὸν Γεώργιο Μπάκο, τὸν ἐμβληματικὸ φύλακα καὶ τὴν "ψυχὴ" τοῦ στρατιωτικοῦ νεκροταφείου τῶν ἡρώων τοῦ 1940, στὸ χωριὸ Βουλιάρατες τοῦ Ἀργυροκάστρου.

Γνήσιος Ἡπειρώτης με καρδιὰ γεμάτη ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀρετὲς ποὺ διδάχθηκε ἀπὸ τὴν οἰκογένειά του στὰ δύσκολα χρόνια τῆς ἀθεϊστικῆς δικτατορίας τοῦ Ἐνβέρ Χότζα ἀνέλαβε με ὑψηλὸ αἶσθημα εὐθύνης καὶ παρὰ τὸν κίνδυνο, τὴν διαφύλαξη τῆς μνήμης τῶν νεκρῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, ποὺ ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους εἴτε στὶς μάχες ποὺ ἔγιναν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Δρόπολης τὸν Νοέμβριο τοῦ 1940, εἴτε πέθαναν στὸ ὀρεινὸ νοσοκομεῖο ποὺ λειτουργοῦσε κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου στὸ χωριὸ του, στοὺς Βουλιάρατες. Ὁ πατέρας του Δημήτρης διέσωσε σὲ σχεδιάγραμμα-

τοῦ πολέμου στὴ Βόρειο Ἡπειρο.

Ὅταν πέθανε ὁ κ. Δημήτρης τὸ 1972, ἔδωσε τὰ στοιχεῖα στὸν γιὸ του Γεώργιο, "ὀρκίζοντας" τὸν νὰ τὰ διαφυλάξει με κάθε θυσία, καὶ νὰ τὰ παραδώσει σὲ ἐκπρόσωπο τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, ὅταν θὰ ἐρχόταν ἡ κατάλληλη στιγμή.

Ἡ στιγμή αὐτὴ ἦλθε τὸ 1991 ὅταν με τὴν πτώση τοῦ καθεστώτος καὶ τὸ ἀνοιγμα τῶν συνόρων, τὸ ὑλικὸ παρεδόθη σὲ ἐκπρόσωπο τῆς πρεσβείας γιὰ νὰ ἀξιοποιηθεῖ κατάλληλα καὶ νὰ βροῦνε οἱ ἥρωες νεκροὶ τὴν δικαίωση καὶ τὴν τιμὴ ποὺ τοὺς ἄξιζε ἀλλὰ καὶ νὰ μποροῦν οἱ συγγενεῖς τους νὰ ἀποτίσουν τὸν ὀφειλόμενο φόρο τιμῆς μετὰ ἀπὸ 50 σχεδὸν χρόνια.

Μὲ πρωτοβουλία τοῦ χωριοῦ καὶ τὴν ἀμέριστη στήριξη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀναστασίου (καὶ λίγα χρόνια ἀργότερα καὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβέρνησης) ὀριοθετήθηκε καὶ διαμορφώθηκε κατάλληλα ὁ χώρος καὶ οἱ τάφοι, ἐνῶ κτίστηκε καὶ τὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἁγίας Σκέπης. Στὴν πορεία τὸ στρατιωτικὸ νεκροταφεῖο στοὺς Βουλιάρατες ἔγινε τὸ κεντρικὸ σημεῖο τιμῆς καὶ μνήμης τοῦ ἔπους τοῦ 1940 γιὰ τὴν Βόρειο Ἡπειρο καὶ αὐτὸ ποὺ ξεκίνησε με τὴ συμμετοχὴ μόνο τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ καὶ μετρημένων στὰ δάχτυλα Ἑλλαδιτῶν στὴ δεκαετία τοῦ 1990, εἶναι σήμερα μία μεγαλειώδης ἐκδήλωση μνήμης με τὴ συμμετοχὴ πολλῶν ἐπισήμων καὶ ἑκατοντάδων προσκυνητῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλες περιοχὲς τῆς Βορείου Ἡπείρου.

Ὁ κ. Μπάκος πιστὸς στὴν ὑπόσχεση ποὺ ἔδωσε στὸν πατέρα του, ἀνέλαβε τὴν εὐθύνη τῆς φύλαξης καὶ περιποίησης τοῦ νεκροταφείου. Ἀπὸ τότε ὡς σήμερα, παρὰ τὰ 80 χρόνια ποὺ κουβαλοῦσε στὴν

Ὁ χώρος τοῦ κοιμητηρίου ὅπως τὸν διατήρησαν οἱ Βορειοηπειρώτες πρὶν "ἀνοίξουν" τὰ σύνορα.

πλάτη του, καὶ τὸ γεγονός ὅτι δὲν εἶχε αὐτοκίνητο καὶ τὸ σπιτί του ἀπείχε ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο, κάθε φορὰ ποὺ ἔνα λεωφορεῖο με προσκυνητὲς ἐρχόταν στὸ χωριὸ, ὅποια-δήποτε ἡμέρα καὶ ὥρα καὶ κάτω ἀπὸ ὅποιοιδήποτε καιρικές συνθῆκες, ὁ κ. Γιώργος ἦταν ἐκεῖ, ἐθελοντικὰ καὶ με νεανική διάθεση, γιὰ νὰ ὑποδεχθεῖ τοὺς συμπατριῶτες του στὴν ἰδιαιτέρη πατρίδα του, νὰ τοὺς ξεναγήσει στὸ ἥρω, καὶ νὰ ἀνάψει μαζί τους ἕνα κεριὰ στὴ μνήμη τῶν πα-

Τὸ ἥρωον ποὺ βρίσκεται στὸ χωριὸ τοῦ στρατιωτικοῦ νεκροταφείου

τὸν ρωτοῦσαμε ἂν κουράζεται ἀπὸ τὸ διακόνημά του αὐτὸ, μᾶς ἀπαντοῦσε ἐμφατικὰ: Οἱ ἥρωες αὐτοὶ δώσανε τὰ νιάτα τους γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ τὴ δική μας καὶ ἐγὼ θὰ σκεφτῶ τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἀφιερῶσω γιὰ νὰ ἔλθω νὰ ἀνοίξω τὸ νεκροταφεῖο γιὰ νὰ προσκυνήσετε; Ὅσο ζῶ καὶ ἀναπνέω, θὰ ἔρχομαι ἐδῶ νὰ κάνω αὐτὸ ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ κάνουν οἱ γονεῖς, οἱ σύζυγοι καὶ τὰ παιδιά τους, ποὺ τοὺς θρήνησαν καὶ τοὺς ἔκλαψαν ἀπὸ μακριὰ χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ ἀφήσουν ἕνα λουλουδί στὸν τάφο τους καὶ νὰ τοὺς ἀνάψουν τὸ κανδήλι!"

Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ κ. Γεωργίου Μπάκου! Εἴμαστε σίγουροι ὅτι οἱ ψυχὲς τῶν ἡρώων τοῦ 1940 ποὺ τόσο τοὺς ἀγάπησε καὶ τίμησε τὴν μνήμη τους, θὰ τὸν ὑποδεχοῦν με ἀγάπη καὶ ὁ Ἅγιος Θεός, ποὺ με ἄδολη πίστη ὑπηρετοῦσε τόσα χρόνια στὴν τοπικὴ ἐνορία, θὰ τὸν ἀναπαύσει ἀπὸ τοὺς κόπους του!

Σ.Φ.Ε.Β.Α. Θεσσαλονίκης

Ὅταν τὸν ρωτοῦσαμε ἂν κουράζεται ἀπὸ τὸ διακόνημά του αὐτὸ, μᾶς ἀπαντοῦσε ἐμφατικὰ: Οἱ ἥρωες αὐτοὶ δώσανε τὰ νιάτα τους γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ τὴ δική μας καὶ ἐγὼ θὰ σκεφτῶ τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἀφιερῶσω γιὰ νὰ ἔλθω νὰ ἀνοίξω τὸ νεκροταφεῖο γιὰ νὰ προσκυνήσετε;

Ὁ τάφος τοῦ Δημητρίου Μπάκου

δικαριῶν ποὺ ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Δεκάδες φορὲς καὶ ἐμεῖς, τὰ μέλη τῆς ΣΦΕΒΑ εἶχαμε τὴν χαρὰ νὰ τὸν συναντήσουμε στὸ νεκροταφεῖο, νὰ τὸν ἀκούσουμε νὰ μᾶς ἐξιστορεῖ με ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια τὰ γεγονότα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἀλλὰ καὶ τὰ βάσανα τοῦ καθεστώτος τοῦ Χότζα, ἐνῶ με συγκίνηση τὸν θυμόμαστε νὰ δακρῦζει συχνὰ γιὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτες ποὺ "ἀναπαύονται" στὸν ἱερὸ ἐκεῖνο τόπο. Ὅταν

μα τὰ ὀνόματα καὶ τίς θέσεις ποὺ εἶχαν ταφεῖ οἱ νεκροὶ, καὶ ὅταν στὴ δικτατορία τοῦ Χότζα, καταστράφηκαν οἱ πρόχειροι σταυροὶ ποὺ εἶχαν στηθεῖ, πέτυχε με τὴ συνεργασία τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ, νὰ μὴν ἀνασκαφεῖ ὁ χώρος ἀλλὰ νὰ διατηρηθεῖ πρὸς μελλοντικὴ κοινοτικὴ ἐκμετάλλευση καὶ στὴν οὐσία νὰ παραμείνει ἄθικτος. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ποὺ στὴν περίπτωσή τοῦ νεκροταφείου στοὺς Βουλιάρατες εἶχαμε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἀκριβῆ θέση ταφῆς τῶν περίπου 60 νεκρῶν ποὺ ἀναπαύονται ἐκεῖ, κάτι ποὺ δὲν συνέβη πουθενὰ ἀλλοῦ στὰ μέτωπα

Γεώργιος Μπάκος, Κράτησε τὴν φλόγα ἀσβηστῆ καὶ τὴν ἐλπίδα ζωντανή. Κάποια μέρα θὰ ἔρθει ἡ μάνα Ἑλλάδα νὰ τίμησει τοὺς νεκρούς της ποὺ ἔπεσαν γιὰ Αὐτήν...

Τιμώντας τὰ ἐλευθέρια τῆς Κονίτσης (24.2.2020)

Η Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης, (παιδική καὶ ἀνδρική), ἔλαβε μέρος στὶς ἐκδηλώσεις ποῦ ὀργάνωσε ὁ Δήμος Κονίτσης γιὰ τὸν ἑορτασμό τῆς Ἀπελευθέρωσης τῆς Κονίτσης ἀπὸ τὸν Τουρκικὸ Ζυγὸ (24.2.1913). Ἡ Χορωδία ξεκίνησε μὲ τὸν «Ἐθνικὸ Ὕμνο τῆς Ἐκκλησίας μας» δηλ. τὸ «Τῆ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ» καὶ συνέχισε μὲ 3 τραγούδια μελοποιημένα ἀπὸ τὴν Ἰ. Μητρόπολη σχετικὰ μὲ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Κονίτσης καὶ τῶν Ἰωαννίνων (21.2.1913).

Παραθέτουμε τὸν σχολιασμὸ τῶν τραγουδιῶν, ποῦ ἐκφωνήθηκε ἀπὸ τὸν συνταξιούχο Γυμνασιάρχου Κονίτσης κ. Θωμᾶ Μήτσιο.

Μετὰ τὸν νικητῆριο καὶ εὐχαριστήριο Ὕμνο στὴν «Ὑπερμάχο Στρατηγῶ», τὴν Παναγία μας, τὴν προστάτιδα τοῦ Γένους μας, ἡ χορωδία μας θὰ συνεχίσει μὲ τρία ἔντεχνα Τραγούδια μελοποιημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας. Τὸ πρῶτο τραγούδι μιλάει γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Κονίτσης. Εἶναι γραμμένο ἀπὸ τὴν ἡπειρώτισσα (ἐκ Παρακαλάμου) ἐκπαιδευτικὴ Αἰκατερίνη Ντότη. «Ἡ Κόνιτσα ἐλευθέρη» ἐπιγράφεται. Μετὰ ἀπὸ τὴν μακρόχρονη τουρκικὴ σκλαβιά ἡ Κόνιτσα πλῆει στὴν Γαλανόλευκη. Γι' αὐτὸ «πέτα πουλί μου γρήγορα, στοὺς κάμπους στὰ βουνά μας, νὰ μάθουν πὼς ἡ Κόνιτσα ἔγινε πιά δικιά μας. Γιναμε πλέον λεύθεροι κυρίαρχοι στὸν τόπο, ὑψώθη ἡ Γαλανόλευκη στοῦ Ἄϊ-Λιά τὸ λόφο». Εἶναι γραμμένο σὲ πρόσχαρο ἦχο καὶ ρυθμὸ. Δηλ. σὲ ἦχο Γ' καὶ ρυθμὸ 9σημο.

Ἐπιμνημόσυνη δέηση στὴν περιοχή «Ἄη-Γιάννης»

Η ΚΟΝΙΤΣΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
(24.2.1913)
Ἦχος Τρίτος, Ρυθμὸς 9σημος

Πάνω ἐκεῖ στὴν Ἠπειρο
μὲ τὰ πολλὰ τὰ κρύα
οἱ Ἕλληνες πολέμησαν
τοὺς Τούρκους μὲ ἀνδρεία.

Πλήθος ἀσκέρι ἦτανε
κι ἐμεῖς ἤμασταν λίγοι,
βοήθησε ἡ Παναγιά
σκληρὴ σκλαβιά νὰ φύγει.

ΕΠΩΔΟΣ
Πέτα πουλί μου γρήγορα
στοὺς κάμπους στὰ βουνά μας
νὰ μάθουν πὼς ἡ Κόνιτσα
ἔγινε πιά δικιά μας.

Πὲς τους πὼς ἡ ἐλευθεριά
μᾶς ἦρθε μὲ τὴ νίκη.
Γκρεμίσθ' ἡ τουρκικὴ σκλαβιά
καὶ τοῦ πολέμου ἡ φρίκη.

Γίναμε πλέον λεύθεροι
κυρίαρχοι στὸν τόπο
ὑψώθη ἡ Γαλανόλευκη
στοῦ Ἄϊ-Λιά τὸ λόφο.

ΕΠΩΔΟΣ
Πέτα πουλί μου γρήγορα
στοὺς κάμπους στὰ βουνά μας
νὰ μάθουν πὼς ἡ Κόνιτσα
ἔγινε πιά δικιά μας.

Στίχοι: Αἰκατερίνη Ντότη
Μελοποίηση: Χ.Ι. Ἀμαραντίνος

Τὸ δεύτερο κατὰ σειρά τραγούδι ἐπιγράφεται «Ἡ ἀπελευθέρωση τῶν Ἰωαννίνων (21.2.1913)». Δημόσια θὰ ἀκουστέϊ ἐδῶ γιὰ πρώτη φορά. Γραμμένο σὲ Πλάγιο τοῦ Α' ἦχο καὶ σὲ τρίσημο ρυθμὸ, ἕναν ρυθμὸ ποῦ συνήθως μελοποιοῦνται οἱ περισσότερες ἡπειρωτικὲς μελωδίες, μᾶς μεταφέρει στὶς δοξασμένες ἐκείνες ἡμέρες τοῦ «Δέκα τρία», ποῦ οἱ γενναῖοι μας φαντάροι, νικοῦν ἐχθροὺς, βροχὲς καὶ κρύα». Ἡ ἀπελευθέρωση τῶν Ἰωαννίνων ὑπῆρξε ὁ προάγγελος ἐλευθερίας καὶ τῆς δικῆς μας πόλης, τῆς Κονίτσης.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
(21.2.1913)
Ἦχος Πλ. τοῦ Α' Ρυθμὸς 3σημος

Πέφτουν στὰ Γιάννινα κανόνια!
τὴ Λευτεριά καλωσορίζουν,
σκλάβοι ὡς πεντακόσια χρόνια,
τὴν καρτεροῦν καὶ δὲν λυγίζουν.
Εἴκοσι μία τοῦ Φλεβάρη
τοῦ δοξασμένου «Δέκα τρία»,
ποῦ οἱ γενναῖοι μας φαντάροι,
νικοῦν ἐχθροὺς, βροχὲς καὶ κρύα.

ΕΠΩΔΟΣ
Πάει ἡ ψυχὴ τ' Ἀλλῆ – Πασᾶ,
τὸ κάστρο τοῦ Ἑσάτ πάει,
καὶ νά, στῆς λίμνης τὸ βυθὸ
ἡ ὦρια κυρὰ ξυπνάει.

Τοῦ Ρήγα γιέ, τῆς μοίρας γιέ,
χρυσὲ σὰν καλωσύνη ἦλθες,
δικὰ σου ἔναι τὰ Γιάννινα
μὲ τὴν κυρὰ - Φροσύνη.

Καὶ στὴν τὴν γαλανομάτα,
πάνω στ' ἀγέρωχο Μπιζάνι,
τὶς ἀλυσίδες σποῦν κομμάτια,
μὲ τῆς ψυχῆς τους τὴ σκαπάνη.

Καὶ χτίζουν λαμπερὰ παλάτια
τῆς Νίκης ποῦ φορεῖ στεφάνι,
εἰς τὰ Πεσᾶ, στὴ Μανωλιάσσα,
πρῶτος ὁ εὐζῶνας περνάει.

ΕΠΩΔΟΣ
Πάει ἡ ψυχὴ τ' Ἀλλῆ – Πασᾶ,
τὸ κάστρο τοῦ Ἑσάτ πάει,
καὶ νά, στῆς λίμνης τὸ βυθὸ
ἡ ὦρια κυρὰ ξυπνάει.

Τοῦ Ρήγα γιέ, τῆς μοίρας γιέ,
χρυσὲ σὰν καλωσύνη ἦλθες,
δικὰ σου ἔναι τὰ Γιάννινα
μὲ τὴν κυρὰ - Φροσύνη.

Στίχοι: Γ. Μ. Ξύδη καὶ Ἀγγέλου Σημηριώτη
Μελοποίηση: Χ.Ι. Ἀμαραντίνος

Τὸ τρίτο καὶ τελευταῖο τραγούδι τῆς χορωδίας μας σὲ ἦχο Πλάγιο τοῦ Α' καὶ ἐναλλαγὴ ρυθμῶν 7σήμου καὶ 4σήμου, εἶναι τοῦ γνωστοῦ μας ποιητοῦ Λορέντζου Μαβίλη, τοῦ ἥρωα τοῦ ὑψώματος Δρίσκου τῶν Ἰωαννίνων. Εἶχε πέσει ἐκεῖ στὰ 53 του χρόνια, στὶς 28 Νοεμβρίου 1912 ψελλίζοντας στοὺς συμπολεμιστὲς του: «Περίμενα πολλές τιμές, ἀπὸ τοῦτον τὸν πόλεμο, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὴν τιμὴ νὰ θυσιάσω τὴ ζωὴ μου γιὰ τὴν Ἑλλάδα μου». Στὸ ποίημα «Εἰς τὴν Πατρίδα» διερωτᾶται ὁ ποιητὴς καὶ μαζί του καὶ ἐμεῖς σήμερα τὸ 2020: «Μάνα μου Ἑλλάδα, γιατί δὲν εἶσαι τώρα, σὰν πρῶτα ὄρθη, ψηλὴ, στεφανωμένη μὲ δάφνες; Ἄχ! πότε θάρθη ἡ ὦρα νὰ μεταστράψῃ ἡ ὄψη σου ποῦ εἶναι σβησμένη;» Πόσο ἐπίκαιρο τὸ ποίημα! Ἀλλὰ παροτρύνει συγχρόνως ἐνθαρρύνοντάς μας μὲ τὸ: «Πατρίδα μου, σηκώσου. Ἄς λάμψῃ πάλι στὸν αἰθέρα ψηλά τὸ μέτωπό σου. Μεγάλη θὰ γίνεις κι ἄλλοι τότε στὸν ἐχθρό σου».

Ὁ συνταξιούχος Γυμνασιάρχου κ. Θωμᾶς Μήτσος ἔκανε σύντομο σχολιασμὸ τῶν τραγουδιῶν τῆς χορωδίας τῆς Μητροπόλεως

Εἰς τὴν Πατρίδα
Ἦχος Πλ. τοῦ Α'
Ρυθμὸς 7σημος & 4σημος

Μάνα μου Ἑλλάδα, γιατί δὲν εἶσαι
τώρα,
σὰν πρῶτα ὄρθη, ψηλὴ, στεφανωμένη
μὲ δάφνες; Γιατί δὲν εἶσαι μὲ τὰ
δῶρα
τῆς ἀθάνατης νίκης στολισμένη;

ΕΠΩΔΟΣ
Πατρίδα μου, σηκώσου. Ἄς λάμψῃ
πάλι
στὸν αἰθέρα ψηλά τὸ μέτωπό σου,
καὶ τῆς Ἑλευθερίας, θεὸ νὰ προβάλῃ
ἡμέρα, καὶ τὸ θεῖο μέτωπό σου
θὰ λάμψῃ σὰν τὸν ἥλιο τῆς.

Ἄχ! πότε θάρθη, πότε θὰ ρθῇ ἡ
ὦρα
νὰ μεταστράψῃ ἡ ὄψη σου ποῦ
εἶναι σβησμένη
καὶ τὴν ἐρημωμένη χώρα
μ' ἐλπίδα νὰ φωτίσης, ἀντρεπωμένη;

ΕΠΩΔΟΣ
Πατρίδα μου, σηκώσου. Ἄς λάμψῃ
πάλι
στὸν αἰθέρα ψηλά τὸ μέτωπό σου,
καὶ τῆς Ἑλευθερίας, θεὸ νὰ προβάλῃ
ἡμέρα, καὶ τὸ θεῖο μέτωπό σου
θὰ λάμψῃ σὰν τὸν ἥλιο τῆς.

Μεγάλη θὰ γίνεις κι ἄλλοι
τότε στὸν ἐχθρό σου!

Στίχοι: Λορέντζου Μαβίλη
Μελοποίηση: Χ.Ι. Ἀμαραντίνος

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀπελευθέρωσης, ἀφοῦ προηγήθηκε Ἡ. Λειτουργία καὶ Δοξολογία στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, ἐπακολούθησαν ἐκδηλώσεις στὸ Δημαρχεῖο, καὶ στὴ συνέχεια Ἐπιμνημόσυνη Δέηση στὴν περιοχή «Ἄη-Γιάννης» γιὰ ὄσους συνέβαλαν στὴν ἀπελευθέρωση τῆς Κωμοπόλεως.

Χαιρετισμός του Μητροπολίτου Κονίτσης κ. Ανδρέου κατά την Έορτή της Απελευθέρωσης της Κονίτσης.

Αφορμή για τα λεγόμενά του άντλησε από την παρουσία και την συμμετοχή του Λυκείου Λινόπετρας Λεμεσού Κύπρου στις έορτιες εκδηλώσεις μας. (Αίθουσα Εκδηλώσεων Δημαρχείου Κονίτσης 24.2.2020)

Παρά τις καταιγίδες των τελευταίων δεκαετιών στην Κύπρο, ή Ελλάδα και ο Χριστός ζούν και βασιλεύουν. Σας ρώτησα κ. Λυκειάρχα πριν, για την ηλικία σας, γιατί, τότε που άρχιζε ο Αγώνας της Ε.Ο.Κ.Α., ο όμιλών ήταν στην Έβδομη Γυμνασίου, δηλ. στην Β' Λυκείου, που λένε σήμερα. Και στα πρόσωπα των παιδιών βλέπω τον Ίακωβο Πατάτσο, τον Καραολή, τον Δημητρίου, τον Παλληκαριδίδη, (χειροκροτήματα) ο οποίος αν ζούσε θα ήταν στην ίδια ηλικία με έμένα. Και πρέπει να σας πω ότι εδώ που ήλθατε στην άκριτική Κόνιτσα, τα σύνορα δεν σταματάνε εδώ, προχω-

“ Για την Κύπρο, ένα όραμα είναι, ένα όραμα θα μένει, και σύντομα το όραμα να γίνει πραγματικότητα: Η ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΕΛΛΑΔΑ! ”

της Βορείου Ήπειρου. (χειροκροτήματα). Γιατί; Διότι τα άνομα συμφέροντα των ισχυρών θέλησαν και εξανάγκασαν τότε τον Πρωθυπουργό Έλευθέριο Βενιζέλο προτείνοντάς του το δίλημμα:

ή τα νησιά του Αιγαίου ή την Βόρειο Ήπειρο. Και εκείνος σκεπτόμενος ότι με την διπλωματική όδο θα μπορούσε να πάρει την Βόρειο Ήπειρο σε σύντομο χρονικό διάστημα, είπε τα νησιά του Αιγαίου. Και ή Βόρειος Ήπειρος έμεινε στα χέρια των Αλβανών, δυστυχώς.

Άλλα, παρ' ότι άκουσα για την ελευθερία πολλά, πρέπει να σας πω, επειδή είμαι από εκείνα τα χρόνια γαλουχημένος, δεν άκουσα, όμως, για την ΕΝΩΣΗ, να πείτε κάτι. Τι σημαίνει ελευθερία για την Κύπρο; Να είναι δηλ. μόνο ένα αυτόνομο κράτος, που το μισό το κατέχει ο Άττίλας; Για την Κύπρο, τότε που ήμουν μαθητής, και βγαίναμε στους δρόμους και κάναμε συλλαλητήρια, για την Κύπρο, ένα όραμα είναι, ένα όραμα θα μένει, και σύν-

ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΕΛΛΑΔΑ! (χειροκροτήματα)

Στα πρόσωπά σας βλέπω εκείνα τα παιδιά της ΕΟΚΑ, που πρέπει να ομολογήσω ότι ήσαν άγνα παιδιά, και μπροστά τους έμεις οι Έλλαδίτες δεν είμασταν τίποτα. Ήταν παιδιά ψυχωμένα, παιδιά με πνεύμα Χριστού, παιδιά τα όποια έβραζαν πάνω από την ζωή τους τον Χριστό και την Ελλάδα. Αυτό σας εύχομαι αγαπητά μου Κυπριωτόπουλα: Να έχετε και έσεις τον Χριστό και την Ελλάδα ως το ύψιστον ιδανικόν σας.

Εδώ θα κάνω μία παρέκβαση: θα προσέξατε, (άπευθυνόμενος στο άκροατήριο) ότι τις λέξεις τους δεν τις ξεχνιόζαζον. Δηλ. δεν κόβουν το νι στο τέλος. Έλπίζω να το προσέξατε αυτό. Και μάλιστα θυμάμαι όταν ήθελα να δώ αν μια λέξη ήθελε δύο σύμφωνα, έλεγα σε έναν φοιτητή Κύπριο: Πές μου την λέξη κόκκαλα. Και παρέτεινε το κάπα, σημαίνοντας έτσι ότι ήθελε δύο κάπα. Κρατάνε, λοιπόν, την γλώσσα την Έλληνική.

Εύχομαι, λοιπον, ο Χριστός και ή Παναγία να είναι μαζί σας, να σας εύλογεί και όπου αν τυχόν βρεθείτε, έξω από την Κύπρο, να

Χορωδιακό και χορευτικό συγκρότημα του Λυκείου Λινόπετρας Λεμεσού Κύπρου

Η αίθουσα Εκδηλώσεων του Δημαρχείου ύπερπλήρης

ρούν πιο πάνω, όπου υπάρχει μια γή πολύπαθη σαν την Κύπρο. Είναι ή γή

ντομα το όραμα να γίνει πραγματικότητα: Η ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕ

σκέπτεσθε ότι έσεις έχετε χρέος να συνεχίσετε το έργο του Αύξεντιου, του Παλληκαριδίδη, του Πατάτσου, των γυναικών εκείνων που άντέταξαν στους Άγγλους την βία τους, και να είστε βέβαιοι ότι κάποια μέρα, έγω εύχομαι να είναι πολύ σύντομα, ή ΕΝΩΣΙΣ θα γίνει πραγματικότητα. Μην το βγάλετε ποτέ από το μυαλό σας αυτό το ιδανικό, όσο δύσκολες κι αν είναι οι περιστάσεις, όσο δύσκολοι κι αν είναι οι καιροί. Έφ' όσον το αίμα των παιδιών της ΕΟΚΑ πότισε την Κυπριακή γή, αυτό το αίμα ο Θεός δεν θα το αφήσει να πάει χαμένο. Λοιπόν, τι λέτε; Το λέει ή καρδιά σας; Έ; Δεν άκουσα τίποτα. - Ναί. (χειροκροτήματα). Άλλα, (άπευθυνόμενος στο άκροατήριο) για κοιτάξτε λίγο τα χέρια σας. Για κοιτάξτε, κοιτάξτε. Δεν έχουν βαμβάκι τα χέρια σας. Ένα χειροκρότημα γερό για τα παιδιά. (χειροκρότημα).

ΟΧΙ στον έποικισμό των χωριών της Δρόπολης και την έθνοκάθαρση της Β. Ήπειρου

Σύμφωνα με δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών, υπάρχει συμφωνία μεταξύ του Τούρκου προέδρου Έρντογάν και του Άλβανου πρωθυπουργού Ράμα για μετεγκατάσταση 30.000 μουσουλμάνων μεταναστών από την Τουρκία στην άλβανική επικράτεια και συγκεκριμένα δίπλα σε συνοριακές διαβάσεις με την Ελλάδα (Κακαβιά, Ρίπηση, Μαυρομάτι, Τρείς Γέφυρες, Καπεσιτίσα). Τα δημοσιεύματα αυτά έπιβεβαίωσε σε τηλεοπτική έκπομη ο Ύπουργός Ανάπτυξης και Έπενδύσεων Άδωνις Γεωργιάδης. Τελευταίες πληροφορίες όμως, από την Βόρειο Ήπειρο, κάνουν λόγο όχι άπλά

για δημιουργία «δομών φιλοξενίας» σε παραμεθόριες περιοχές αλλά για έγκατάσταση μουσουλμάνων έποικων έντος των χωριών Βουλιράτες και Πέπελη του μειονοτικού Δήμου Δρόπολης.

Πληροφορίες αναφέρουν ότι ή άλβανική κυβέρνηση σχεδιάζει την έπιταξη οικιών που δεν κατοικούνται, για την στέγαση των έποικων.

Ήδη έχουν έγκατασταθεί στο μικρό χωριό Άρσι Λέγκο, κοντά στο Άργυροκάστρο 50 μετανάστες, ενώ υπάρχουν αντίδρασεις από τις τοπικές κοινωνίες άλλων περιοχών που φέρονται ότι θα φιλοξενήσουν μετανάστες.

Όλα αυτά σε συνδυασμό με τον τε-

λευταίο άλβανικό νόμο 2018 για τις ιδιοκτησίες που ψηφίστηκε από την άλβανική βουλή. Ο όποιος φαίνεται πως θα είναι και το έργαλείο για την άρπαγή των περιουσιών της Έλληνικής Έθνικής Μειονότητας, θα πρέπει να υπάρξει άμεση αντίδραση της Έλληνικής κυβέρνησης καθώς και των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Είναι φανερό ότι έπιχειρείται πληθυσμιακή άλλοίωση των περιοχών στις όποιες διαβιέ ή Βορειοηπειρωτικός Έλληνισμός.

Άν ο σκοπός της μετεγκατάστασης ήταν ή διαφυγή τους προς την κεντρική Ευρώπη τότε οι δομές της φιλοξενίας θα τοποθετούνταν στα

παράλια της βορείου και κεντρικής Άλβανίας από όπου τα ταχύπλοα των διακινητών θα μπορούσαν γρήγορα να τους μεταφέρουν στις άπέναντι ίταλικές άκτές.

Η έγκατάσταση των μεταναστών, άκόμα, τόσο κοντά στην Έλληνική μεθόριο δείχνει την πιθανότητα και την δυνατότητα της διείσδυσης των άτόμων αυτών στην Έλληνική επικράτεια από μια μεθόριο δασώδη και δύσκολο να φυλαχθεί, για τους όποιους τουρκικούς σχεδιασμούς.

Κίνηση για την Αναγέννηση της Βορείου Ήπειρου

Ἡ ἀποστολή τοῦ ΠΑΟΚ στοῦ Ἀργυροκάστρο τὸ 1987

καὶ τὸ ραβασάκι γιὰ τὰ βάσανα τῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας

Ντίνος Καραμητρούσης • Πηγή: Himara.gr

Φθινόπωρο τοῦ 1987, Ἀλβανία.

Μολονότι ὁ Ἐνβέρ Χότζα εἶχε πεθάνει πρὶν δύο χρόνια, τὸ καθεστῶς, μετὰ διαδόχον τὸν Ραμιζ Ἄλια παρέμενε ὅπως ἐκεῖνος τὸ εἶχε ἐγκαθιδρύσει: σκληρό, βίαιο, ἐκδικητικὸ σὲ ὅσους τολμοῦσαν νὰ τὸ ἀμφισβητήσουν, ἓνα ἀπέραντο στρατόπεδο τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων ἐγκλειστών, φρουρούμενο ἀπὸ δεκάδες χιλιάδες μποῦνκερς καὶ ἠλεκτροφόρα συρματοπλέγματα.

Ἦταν ἀκόμη ἡ ἐποχὴ πού οὔτε πουλιὰ δὲν τολμοῦσαν νὰ πετάξουν πάνω ἀπὸ τὰ σύνορα γιὰ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴ «χώρα τῶν ἀετῶν».

Σὲ αὐτὲς τὶς συνθήκες καὶ μετὰ τὶς ἑλληνοαλβανικὲς σχέσεις βυθισμένες σὲ θερμοκρασίες Σιβηρίας, λόγω κυρίως τοῦ καθεστώτος τῆς ἐμπόλεμης κατάστασης, ἀλλὰ καὶ τοῦ γενικότερου ψυχροπολεμικοῦ κλίματος, μία ἑλληνικὴ ποδοσφαιρικὴ ἀποστολή, τῆς ὁμάδας τοῦ ΠΑΟΚ, ἐπισκέπτεται τὸ Ἀργυροκάστρο, γιὰ τὶς ἀνάγκες μίας μικρῆς σημασίας ποδοσφαιρικῆς διοργανώσεως, τὸ λεγόμενο Βαλκανικὸ Κύπελλο.

Γιὰ ὅσους γνωρίζουν τὴν τότε ἀλβανικὴ πραγματικότητα ἓνα τέτοιο ταξίδι ἐκείνη τὴν ἐποχὴ γιὰ ξένο δημοσιογράφου ἀποτελοῦσε ἄπιστο ὄνειρο, εἰδικὰ γιὰ Ἕλληνα μετὰ προορισμὸ μειονοτικῆς περιοχῆς, λόγω τοῦ κλίματος καχυποψίας, πού κυριαρχοῦσε στοὺς μηχανισμοὺς τοῦ καθεστώτος.

Ἦταν ἐπομένως ἐλάχιστες οἱ δημοσιογραφικὲς μαρτυρίες γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ εἰκόνα τοῦ ἀλβανικοῦ «σοσιαλιστικοῦ παράδεισου».

«Ἦταν 4 Νοεμβρίου τοῦ 1987 καὶ εἶχε ἀρχίσει νὰ κρυώνει ὁ καιρὸς. Ἦταν ἡ εὐκαιρία νὰ πάω σὲ μία χώρα πού ὅσες ἀπόπειρες καὶ ἂν εἶχα κάνει νωρίτερα δὲν τὰ εἶχα καταφέρει. Μία φορὰ μετὰ τὴ Λάρισα καὶ μία μετὰ τὴν ἐθνικὴ εἶχα ἀποτύχει νὰ πάω καθὼς γιὰ νὰ πᾶς στὴν ἀποκλεισμένη ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὴ χώρα τῶν «ἀετῶν» ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσεις διαδικασίαν ἐκδόσεως βίζας πού δὲν εἶχε περιθώρια νὰ

ἐξασφαλίσαις ἂν δὲν πήγαινες μετὰ κάποια ἀθλητικὴ ἀποστολή. Τέλος πάντων, φορτώθηκα στὸ λεωφορεῖο γιὰ τὸ Ἀργυροκάστρο πού ξεκίνησε νωρὶς τὸ πρωὶ μετὰ πισιρικάδες τῆς ἐρασιτεχνικῆς ὁμάδας, καὶ προπονητὴ τὸν Σταῦρο Σαράφη.

Φτάνοντας, μετὰ Καραβιάς, στὸ Ἀργυροκάστρο, πολὺ γρήγορα κατανόησα πὼς ἦμουν σὲ μία ἐκτὸς συνόρων πόλη μετὰ Ἕλληνες πολίτες. Ἦ ἀκριβέστερα μία ἑλληνικὴ πόλη τοῦ ἐξωτερικοῦ. Σχεδὸν ὅλοι μιλοῦσαν ἑλληνικά. Ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ξενοδοχείου, τοὺς διαβάτες στὴ γραφικὴ καὶ μυστηριώδη αὐτὴ πόλη πού θύμιζε ἐξαιρετικὰ τὰ Ζαγοροχώρια, τοὺς κατοίκους, γενικὰ στὰ πάντα.

Τὸ δεύτερο πού διαπιστώσαμε ὅλοι, ὅταν βγήκαμε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο γιὰ μίαν μικρὴ βόλτα, ἦταν ὅτι οἱ μισοὶ διερχόμενοι εἶδαν τὴν ἐντύπωση ὅτι παρακολουθοῦσαν τοὺς ἄλλους μισοὺς. Διάβαζες εὐκόλα τὸν φόβο καὶ τὸν πανικὸ μετὰ τὸν φόβο στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων. Καθὼς περπατοῦσαμε στὰ πλακόστρωτα σοκάκια ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς, ἄγνωστός μου, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῶ μοῦ ἔβαλε βιαστικὰ ἓνα χειρόγραφο σημεῖωμα στὴν τσέπη τοῦ σακακιοῦ καὶ σπεύδοντας νὰ ἐξαφανιστεῖ πρόλαβε νὰ μοῦ ψιθυρίσει: «μὴν τὸ ἀνοίξεις στὸ δρόμο παρὰ μόνον στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου καὶ μετὰ μεγάλη προσοχή». Παρὰ τὴν ἄγνοια κινδύνου, ταραχτήκα ἀπὸ τὸ περιστάτικὸ καὶ γύρισα ἀμέσως στὸ ξενοδοχεῖο, ὅπου ὡς μοναδικὸς δημοσιογράφος τῆς ἀποστολῆς εἶχα τὴν πολυτέλεια μονόκλινου.

Τὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου -γιὰ νὰ τὸ περιγράψω λίγο- εἶχε τεράστιους πέτρινους τοίχους, λιτὸ ὡς σπαρτιατικὸ καὶ ἦταν τὸ μόνον πού διέθετε τότε ἡ πόλη τοῦ Ἀργυροκάστρου.

Στὸ ἴδιο ξενοδοχεῖο, ἀπὸ ὅ,τι ἔμαθα, εἶχε καταλύσει λίγους μῆνες νωρίτερα ἡ πρώτη πολυμελὴς ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία μετὰ ἐπικεφαλῆς τὴν Μελίνα Μερκούρη, πού ἐπισκέφθηκε τὴ γειτονικὴ χώρα, σὲ μίαν πρώτη προσπάθεια ἐξομάλυνσεως μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ἦταν ἴσως τότε τὸ Ἀργυροκάστρο ἀπὸ ψηλά, σαφῶς καὶ ἔχει ἀλλάξει σήμερον.

Στὸ ὑγρὸ δωμάτιο -πού ἦταν ἐξοπλισμένο μετὰ ἓνα πανάρχαιο τέλεξ καὶ ἓνα βραδύκαυστο φᾶξ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς δημοσιογραφικῆς δουλειᾶς- ὑπῆρχε καὶ τὸ ραδιόφωνο γιὰ τοὺς ἐπισκέπτες- ἐνοίκους. Ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἱστορικὰ, συλλεκτικὰ πλέον μετὰ τὴ μεγάλη πράσινη φωσφορίζουσα λάμπα νὰ φέγγει, ὅταν εἶναι σὲ λειτουργία. Αὐτὸ ἦταν τὸ φυσιολογικὸ γιὰ ἓνα παμπάλαιο ραδιόφωνο.

Μόλις, ὁμως, ἐπιχείρησα νὰ τὸ θέσω σὲ λειτουργία διαπίστωσα ὅτι ἡ βελόνα ἦταν ἀκίνητοποιημένη σὲ ἓναν μόνον σταθμὸ, τὸν ἐλεγχόμενο ἀπὸ τὸ κράτος φυσικά, καὶ δεμένη μετὰ ἓνα μικρὸ σχεδὸν ἀόρατο συρματάκι, ὡστε νὰ μὴ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴ μετακινήσει ἀναζητώντας ἄλλο σταθμὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Προσπάθησα νὰ πιάσω Ἑλλάδα, πού ἀπέειχε μόνον 35 χιλιόμετρα. Τίποτα, ἡ βελόνα δὲν ξεκολλοῦσε...

Ἄνοιξα λοιπὸν μετὰ περιέργεια τὸ διπλωμένο χειρόγραφο μετὰ τὰ δυσανάγνωστα ἑλληνικὰ γράμματα. Διάβασα ἐκπληκτικὰ τὰ ὅσα περιγράφονταν στὸ χαρτὶ πὼς συμβαίνουν στὴ γειτονικὴ χώρα καὶ κυρίως γιὰ μίαν ὁμαδικὴν ἐκτέλεση Ἑλλήνων πού, ὅπως ὑποστήριζε, ὁ συγγραφέας εἶχε γίνῃ ἓνα διήμερον πρὶν στὴν περιοχὴ τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν χωριῶν.

Τὸ γράμμα, ἀνυπόγραφο φυσικά, ἀνέφερε πὼς τρεῖς Ἕλληνες ὁμογενεῖς, στὴν προσπάθειά τους νὰ περάσουν κρυφὰ τὰ σύνορα γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν στὴν πατρίδα, ἐγίναν ἀντιληπτοὶ ἀπὸ τοὺς Ἀλβανοὺς φρουροὺς καὶ ἐκτελέστηκαν ἐπὶ τόπου.

Τὸ κείμενον πού ἦταν περίπου δύο-τρὲς σελίδες ἀνέφερε καὶ ἄλλες λεπτομέρειες σχεδὸν φρικιαστικῆς.

Ὅπως ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ γιὰ νὰ παραδειγματισμὸ φόρτωσαν τὰ τρία πτώματα σὲ μίαν καρότσα-καλάθι μοτοσικλέτας καὶ τὰ περιέφεραν γιὰ δύο μέρες ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ ἀφήνοντας ὅλο αὐτὸ τὸ «θέαμα» στὸ ἑλληνικὸ κοινὸ πρὸς ἐκφοβισμό καὶ παραδειγματισμὸ.

Τρόμαξα. Δίπλωσα γρήγορα-γρήγορα τὸ γράμμα καὶ τὸ καταχώρισα στὴν ἐσωτερικὴ τσέπη τοῦ μπουφάν. Ἀρχικὰ πέρασαν καὶ ἄλλες σκέψεις ἀπὸ τὸ μυαλό μου. Ἴσως νὰ μοῦ ἔγραφαν καὶ ψέματα οἱ ὁμογενεῖς σκέφτηκα, ἴσως νὰ μὴν ἦταν κανὲν μειονοτικὸ καὶ νὰ ἤθελαν νὰ τεστάρουν τὶς δικές μου ἀντιδράσεις. Δὲν ἔδωσα συνέχεια, ἀλλὰ εἶχα μέσα μου τὴν περιέργεια νὰ δῶ ἂν καὶ πὼς θὰ ἐξελιχθεῖ ἡ μυστηριώδης αὐτὴ ἱστορία, στὴν ὁποία εἶχα ἐμπλακεῖ.

Τὴν ἐπομένη τὸ ἀπόγευμα στὸ γήπεδο τῆς Λουφτετάρι, πού σημαίνει «Πολεμιστὴς», γίνονταν τὸ

Ένας όμογενής κάτοικος Αλβανίας, ανέλαβε να ξαναγήσει τόν ύποφαινόμενο στην κατοικία-μουσείο του Ένβερ Χότζα, Οκτώβριος του 1987, αρκετά χρόνια πριν ανοίξουν τὰ σύνορα και οι Αλβανοί πολίτες βγούν από τή χώρα τους.

παιχνίδι τής τοπικής ομάδας με τόν ΠΑΟΚ.

Τò λεωφορείο, πού μās μετέφερε στο γήπεδο, ήταν τò μόνο μεταφορικό μέσο, πού πήγε εκεί. Οί περίπου 7.000 φίλαθλοι πήγαιναν με τὰ πόδια και τò θέαμα ήταν για όλους μας πρωτόγνωρο.

Έκατοντάδες φίλαθλοι, άλλοι κρατώντας τò ζεμπίλι με τò γεύμα, καθώς επέστρεφαν από τή δουλειά, άλλοι με τυλιγμένα σε εφημερίδες διάφορα αγαθά περπατούσαν με κατεβασμένα κεφάλια πρòς τò γήπεδο από κάθε κατεύθυνση.

Λίγο έξω από τò γήπεδο, ένας όμογενής, Έλληνας από τή Δερβίτσιανη, πού τού είχα δώσει τήν προηγούμενη μέρα δύο πακέτα σιγάρα και μία μπλούζα μου, έτσι για δώρο, με περίμενε με δύο μπουκάλια κρασί και ρακή για να με ανταμείψει και να ανταποδώσει τήν δική μου προσφορά.

Έδειχνε περήφανος άνθρωπος. Είχε κάνει 7 χιλιόμετρα με τὰ πόδια για να φέρει από τò χωριό του αυτά τὰ δύο μπουκάλια δικής του παραγωγής και να με εύχαριστήσει.

Συγκινήθηκα και κράτησα τὰ μπουκάλια ως ακριβò ένθύμιο, όταν επέστρεψα στη Θεσσαλονίκη. Όσο καιρό τὰ έβλεπα στην πρόχειρη βιτρίνα τού σπιτιού μου θυμόμουν τόν Λευτέρη από τήν Δερβίτσιανη και ήμουν σίγουρος πώς κι αυτός θά με θυμόταν από τò πουλόβερ, πού τού χάρισα.

Στò ήμίχρονο σηκωθήκαμε όλοι από τις θέσεις μας και σε κάποια στιγμή με φωνάζει κοντὰ του ένας Έλληνας τής συνοδείας τού πρεσβευτή μας στὰ Τίρανα.

«Σās θέλει ο πρεσβευτής», μου λέει και με συνοδεύει στο κομμουνιστικής αισθητικής τιμεντένιο δωμάτιο, πού χρησίμευε σαν χώρος άναψυχής για τή νομενκλατούρα πού καταλάμβανε τις θέσεις

των έπισημων στο γήπεδο τής Λουφτετάρι. Με τò πού πλησίασα τόν άγνωστò μου διπλωμάτη, εκείνος μου είπε χαμηλόφωνα:

«Είμαι ο πρέσβης τής Ελλάδας στὰ Τίρανα, Σπυριδων Δοκιανός, και ήθελα να σε ρωτήσω αν έχεις άκουσει και συ αυτό πού άκουσα κι εγώ χθές εδώ στο Άργυροκάστρο, για ένα περιστατικό με τρεις όμογενείς βορειοηπειρώτες πού λένε πώς συνέβη εδώ, αυτές τις μέρες. Θα σε παρακαλέσω πολυ να μιλάς ψιθυριστά, γιατί όλοι εδώ γνωρίζουν πολυ καλά ελληνικά και δεν θέλω να άκουστει τίποτα».

Με τò ίδιο συνωμοτικό ύφος τού άπάντησα: «Ναι, τò έχω πληροφορηθεί και μάλιστα έχω στο δωμάτιο

τα του, συμπληρώνοντας: «Ό,τι θέλεις από μένα είμαι στη διάθεσή σου και μπορείς να έρθεις και στα Τίρανα να με βρεις. Άλλα πές μου έχεις άκούσει κάτι σχετικό;»

Τού εξήγησα ότι γνωρίζω μόνον ό,τι αναφέρεται στο σημείωμα χωρίς όνόματα, ηλικίες και άλλες λεπτομέρειες και αυθόρμητα τόν ρώτησα τò αυτονόητο:

«Εσείς, πού είστε εδώ εκπρόσωπος τής Ελλάδας, γιατί δεν ρωτάτε τούς συμπατριώτες μας, με τούς όποιους έρχεστε σε έπαφή και δεν κάνετε μία έρευνα για τò θέμα, γιατί μου φαίνεται τραγικό αν είναι άληθινό».

«Δεν ξέρεις τι συμβαίνει στη χώρα αυτή», μου άπάντησε χαμηλόφωνα και πρόσθεσε: «Είναι σαν μία άπέραντη φυλακή. Εγώ δεν έχω δικαίωμα να περιοδεύω στα έλληνόφωνα χωριά και τις περιοχές τής Βορείου Ηπειρου. Είναι ή πρώτη φορά πού έχω τήν άδεια να τò κάνω και φυσικά δεν μπορώ να μπαίνω σε όποιο ελληνικό σπίτι θέλω. Μετά τήν επίσκεψη τού κλιμακίου τής Κυβέρνησης, αρχίζουμε να κάνουμε κάποιες κινήσεις πρòς όφελος των όμογενών, με τή στενή επιτήρηση των Αλβανών. Όπου πάμε σαν κλιμάκιο τής Πρεσβείας, έχουμε δίπλα μας και ένα ακόμα αλβανικό κλιμάκιο και αυτό καταλαβαίνεις πόσο δεσμευτικό είναι», συνέχισε.

Δυστυχώς, δεν είχα περισσότερα στοιχεία, ώστε να συνεισφέρω στη σύντομη κουβέντα και δεδομένου ότι άρχιζε τò δεύτερο ήμίχρονο, έπρεπε να έπιστρέψουμε πίσω στις

τής Κακαβιάς, πού τότε ήταν σχετικά άνεργός, αφού δεν υπήρχε ταξιδιωτική ή έμπορική επικοινωνία με τήν Αλβανία, ζήτησα να πάρω πίσω από τόν σταθμò έλέγχου των Αλβανών συνοριοφυλάκων ένα περιοδικò πού μου κατασχέθηκε κατά τήν είσοδό μου, σαν άσεμνο, αφού με τις σφραγίδες και τις άποφάσεις κατάσχεσης πού είχαν αναγράψει πάνω του, θά άποκτούσε συλλεκτική άξια.

Τò περιοδικò ήταν άσπρόμαυρο και καθαρά πολιτικό, σε μία έσωτερική σελίδα του, όμως, υπήρχε μία μικρή φωτογραφία γυμνόστηθης γυναίκας, πού έκτός Αλβανίας μπορεί να μην έκανε σε κανέναν έντύπωση, στòn συνοριακό φύλακα, όμως, αυτό ήταν άρκετò για να τò κατασχέσει.

Άτυχώς τò περιοδικò δεν έπεστράφη ποτέ και έχασα ένα κειμήλιο, πού σίγουρα θά άποτελούσε και στις μέρες μας άποδεικτικό στοιχείο για μία κατάσταση πού σήμερα θά φάνταζε όλότελα έξωπραγματική. Περισσότερο, όμως, από τò περιοδικò θά ήθελα να συναντήσω εκείνον τόν όμογενή με τò σημείωμα, για τόν όποιο όμως, δυστυχώς, δεν έχω κανένα άλλο στοιχείο».

Δύο εβδομάδες άργότερα έφθασε στη Θεσσαλονίκη ή Λουφτετάρι για τόν έπαναληπτικό άγωνα. Κατέλυσε στο ξενοδοχείο «Ολύμπια» ψηλά, κοντὰ στο Υπουργείο, πίσω από τήν άρχαία αγορά στην Άριστοτέλους, πού ακόμα δεν είχε άποκαλυφθει από τήν αρχαιολογική σκαπάνη. Οί νεαροί παίκτες της, όλοι έρασιτέχνες έρχονταν όλοι για πρώτη φορά στην Ελλάδα και έβλεπαν δειλά τήν πρωτεύουσα τού ελληνικού βορρά. Πολλά πράγματα τούς έκαναν τρομερή έντύπωση και μερικά δεν μπορούσαν να τὰ κατανοήσουν. Στο σαλόνι τού ξενοδοχείου, μπροστὰ στην άνοιχτή τηλεόραση, έβλεπαν τόν διάσημο παντού μπασκετμπολίστα Νίκο Γκάλη, να διαφημίζει γάλα μακεδονικής γαλακτοβιομηχανίας. Με ρώτησε ένας από τούς ποδοσφαιριστές τής Λουφτετάρι, από τούς όμογενείς με τὰ άπταιστα ελληνικά του: «γιατί πρέπει να διαφημίζει τò γάλα ο Γκάλης; Δεν θά τò πιούν άλλιώς οί Έλληνες;»

Ρώτησα με τήν σειρά μου: «Τί γίνεται στην Αλβανία με τò γάλα; Πώς πωλείται;». Και μου άπάντησε πολυ άπλά: «Περνάει ο γαλατὰς με τò γκιούμι και τò μοιράζει στα σπιτια». Αυτὰ τò 1987. Έκτοτε, τóσα χρόνια μετά, κύλησε πολυ νερό και άρκετò...γάλα στις έλληνοαλβανικές σχέσεις, πού με άφορμη έναν ποδοσφαιρικό άγωνα, φέραμε πάλι στις μνήμες μας.

Ο δημοσιογράφος Ντίνος Καραμητρούσης (δεξιά) με τόν Σταύρο Σαράφη, προπονητή τής ομάδας τότε, στο γήπεδο Άργυροκάστρου.

του ξενοδοχείου ένα ντοκουμέντο από ένα χειρόγραφο ενός Έλληνα πού μου τò έδωσε κρυφά στο σκοτάδι».

«Ξέρεις κάποιες λεπτομέρειες;», με ρώτησε εκείνος και γρήγορα γρήγορα μου έδωσε και τήν κάρ-

τές μας.

Τήν έπόμενη μέρα νωρίς τò πρωί, ξεκίνησε τò ταξίδι τής έπιστροφής μας, χωρίς έπιβεβαίωση τού τραγικού περιστατικού, χωρίς πρόσθετες μαρτυρίες ή άλλες λεπτομέρειες».

Φτάνοντας τόν συνοριακό σταθμò

ΝΕΑ ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

“Υστερα από την κήρυξη νέας έκστρατειας εκ μέρους της Αντιπολιτεύσεως κατά των μεταρρυθμίσεων της Κυβερνήσεως για την αναμόρφωση της Δικαιοσύνης, η Αλβανία

έχει μπη σε τροχιά νέας αναταραχής.

Ο Πρόεδρος της Χώρας Ιλίρ Μέτα, στις 2 Μαρτίου ήγηθηκ ενός συλλαλητηρίου στα Τίρανα. Τό εν λόγω συλλαλητήριο είχε την στήριξη σύσσωμης της Αντιπολιτεύσεως, με σκοπό την “έναρξη του άγωνα για την

ἀποκατάσταση του κράτους δικαίου και της Δημοκρατίας”. Ο Μέτα και η Αντιπολίτευση κατηγορούν την Κυβέρνηση του Έντι Ράμα, ότι προσπαθεί να θέσει υπό τον έλεγχο της τὸ Συνταγματικὸ και τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο. Γι’ αὐτό, ὁ Ἀλβανὸς Πρόεδρος διεμήνυσε στὸν Ράμα, ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνηση δὲν ἀνταποκριθῆι στὸ αἴτημα τῆς Αντιπολιτεύσεως μέχρι τὶς 15 Μαρτίου, πού εἶναι ἡ προθεσμία ὁλοκληρώσεως τῆς ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως, τότε θὰ ὑπογράψῃ τὸ διάταγμα γιὰ τὴν διάλυση τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀξιωματικῆς Αντιπολιτεύσεως Λιουλεζὶμ Μπάσια, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε στὸ συλλαλητήριο, ἀνέφερε στοὺς δημοσιογράφους, ὅτι ἡ βαθεῖα κρίση στὴν Χώρα θὰ λυθῆ μέσω τῶν ταυτόχρονων δημοτικῶν καὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Καὶ ἡ ἀντιδικία καλὰ κρατεῖ ...

B.B.

ΕΝΤΑΞΗ ΜΕ...ΧΑΣΙΣΟΦΥΤΕΙΕΣ;

Μετὰ τὴν σθεναρὴ στάση τοῦ Γάλλου Προέδρου Ἐμμανουέλ Μακρόν, ὁ μὴ σεβασμὸς τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τῶν Βορειοηπειρωτῶν, ἡ ἀρπαγὴ περιουσιῶν τους καὶ ἡ ἐν γένει διαφθορὰ στὴν Ἀλβανία, δὲν μποροῦσαν νὰ περάσουν ἀπαρατήρητα ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση · ἡ ὁποία θέτει πλέον ἐνώπιον τῆς σκληρῆς ἀλήθειας κυρίως τὸν Ἀλβανὸ Πρωθυπουργὸ Έντι Ράμα, ὅτι ἂν θέλῃ πραγματικὰ νὰ ἐνταχθῆ ἡ Ἀλβανία στὴν Ε.Ε., θὰ πρέπη νὰ προχωρήσῃ στὶς μεταρρυθμίσεις, νὰ σεβασθῆ, δηλαδὴ, τὰ δικαιώματα τῶν Βορειοηπειρωτῶν καὶ νὰ τερματίσῃ τὴν διαφθορὰ.

Ὅμως, τὸν τελευταῖο καιρὸ, αἴσθησις ἔχει

προκαλέσει, σὲ εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο, ρεπορτάζ τῆς Ἰταλικῆς Τηλεοράσεως RAI 3, γιὰ τὶς χασισοφυτεῖες στὴν Ἀλβανία καὶ τὸ «ξέπλυμα μαύρου χρήματος». Συγκεκριμένα, τὸ Ἰταλικὸ Κρατικὸ Κανάλι ἀποκάλυψε, πὼς οἱ ἐπιφάνειες πού καλλιεργοῦνται μὲ χασὶς τὸν τελευταῖο χρόνον, καὶ ὅσες ἐτοιμάζονται γιὰ τὴν τρέχουσα καλλιεργητικὴ περίοδο, ξεπερνοῦν κατὰ ... 1200% τὶς ἐπιφάνειες ναρκωτικῶν τῶν προηγουμένων χρόνων !

Μήπως αὐτὰ θὰ πρέπη νὰ τὰ προσέξῃ ἡ Ἑλλάδα, πού ἐπιέγεται γιὰ τὴν ἐνταξὴ τῆς γείτονος στὴν Ε.Ε. ;

B.B.

Η ΔΗΘΕΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΡΑΜΑ

Ἐνῶ Εὐρωπαϊκὲς χῶρες, ὅπως ἡ Πολωνία καὶ ἡ Αὐστρία, στέλλουν δυνάμεις συνοριοφυλακῆς γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν Ἑλλάδα στὸν Ἔβρο, δείχνοντας ἐμπράκτως τὴν ἀλληλεγγύη τους πρὸς τὴν Χώρα μας, ἡ Ἀλβανία, μὲ τὶς ἐνέργειές της, φανερώνει ὅτι οὔτε σὰν χώρα τῆς Εὐρώπης συμπεριφέρεται, οὔτε ἐπιδεικνύει διάθεση καλῆς συνεννοήσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Κί’ αὐτὸ τὸ δείχνει μὲ τὴν δῆθεν ἀνθρωπιστικὴ πρωτοβουλία της νὰ δεχθῆ 30.000 πρόσφυγες, γεγονός πού ὑποκρύπτει ἕναν ἀκόμη ἀνθελληνικὸ σχεδιασμὸ, τὸν ὁποῖο ὁ Ἀλβανὸς Πρωθυπουργὸς Έντι Ράμα ἀπεργάσθηκε σὲ ἀγαστὴ συνεργασία μὲ τὸν Ταγιπ Ἐρντογάν. Ἐτσι, ἀπὸ τὸ μουσουλμανικὸ συνονθύλευμα πού σωρεύεται στὸν Ἔβρο - καὶ πού μόνο πρόσφυγες δὲν

εἶναι - ἐπιλέγονται κατὰ προτίμηση 30.000 Πακιστανοὶ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὰ χωριὰ τῆς Βορείου Ἡπείρου. Ἦδη ἔχουν ὀργανωθῆ οἱ χῶροι ὑποδοχῆς τους. Θὰ εἶναι στὶς συνοριακὲς διαβάσεις : Κακαβιά, Ρίπς τῶν Ἁγίων Σαράντα, Κιάφε Μπότε, Τρεῖς Γέφυρες καὶ Καπεσίτσα Κορυτσᾶς.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ πρ. Πρόεδρος τῆς Ἀλβανίας Μπουγιάρ Νισάνι καταγγέλλει τὶς ὑποπτες μεθοδεύσεις τοῦ Έντι Ράμα, λέγοντας ὅτι πρὸ τριετίας ὁ Ράμα δήλωνε σφράγιση τῶν συνόρων !

Ἄν, λοιπόν, αὐτὸ τὸ ἀνθελληνικὸ ἀλβανικὸ σχέδιο πραγματοποιηθῆ, εἶναι φανερὸ ὅτι ἡ Βόρειος Ἡπειρος κινδυνεύει. Ἄς τὸ ἔχουν ὑπ’ ὄψει τους οἱ ἀρμόδιοι.

B.B.

ΠΕΘΑΝΕ ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΗ

Στὶς 27 Φεβρουαρίου 2020, πέθανε σὲ ἡλικία 99 ἐτῶν, ἡ χήρα τοῦ Ἀλβανοῦ δικτάτορα Ἐνβέρ Χότζα, Νεζμιγιέ, 35 χρόνια μετὰ τὸν θάνατο τοῦ συζύγου της, ὁ ὁποῖος εἶχε κυβερνήσει μὲ σιδερῆνια πυγμὴ τὴν Ἀλβανία, γιὰ περισσότερα ἀπὸ 40 χρόνια. Ὁ θάνατός της συνέβη στὸ ταπεινὸ διαμέρισμά της σὲ προάστιο τῶν Τίρανων.

Σὲ μιὰ συνέντευξή της στὸ Γαλλικὸ Πρακτορεῖο τὸ 2008, ἡ Νεζμιγιέ Χότζα δὲν ἐξέφρασε τὴν παραμικρὴ μεταμέλεια γιὰ τὰ ἐγκλήματα τοῦ συζύγου της. “Γιατί νὰ ζητήσω συγγνώμη; Δὲν λυπᾶμαι γιὰ τίποτα καὶ δὲν αἰσθάνομαι ἔνοχη γιὰ τίποτα. Ἀπλᾶ, σεβόμασταν τοὺς νόμους πού ἴσχυαν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ἡ ἐμπιστοσύνη μου στὸ κομμουνιστικὸ ἰδεώδες δὲν θὰ πεθάνῃ ποτέ”.

Μετὰ τὴν πτώση τοῦ κομμουνισμοῦ, ἡ Νεζμιγιέ Χότζα καταδικάστηκε τὸ 1993 γιὰ κατάχρηση ἐξουσίας καὶ ὑπεξαίρεση κρατικῶν κονδυλίων, σὲ ἑννέα χρόνια καθείρξεως, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξέτισε μόνο τὰ πέντε.

Γιὰ πολλοὺς, ἡ σύζυγος τοῦ κομμουνιστῆ ἡγέτη ἦταν “ἡ γυναῖκα τοῦ διαβόλου” (ὁ τίτλος βιβλίου τοῦ Φαχρή Μπαλίου). Στὸν πρόλογο ὁ λογοτέχνης Ἰσμαήλ Κανταρέ τὴν χαρακτήρισε “τὴν πιὸ διαβολικὴ γυναῖκα ἀπὸ ὅλους, τὴν πιὸ διεστραμμένη” ἀπὸ τὶς συζύγους δικτατόρων.

B.B.

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν διεύρυνση ἔστειλε νέο μήνυμα πρὸς τὴν Ἀλβανία νὰ σεβασθῆ τὰ δικαιώματα τῶν Βορειοηπειρωτῶν, κατὰ τὴν ἐπικείμενη ἀπογραφή.

Ἡ τοποθέτηση τοῦ Εὐρωπαίου Ἐπιτρόπου γιὰ τὴν διεύρυνση κ. Oliver Varhelyi, ἔγινε σὲ ἀπάντηση σχετικῆς ἐρωτήσεως τοῦ εὐρωβουλευτῆ τῆς Ν.Δ. κ. Μανῶλη Κεφαλογιάννη, καὶ ἀποκτᾶ ἰδιαίτερη σημασία γιὰ δύο πρόσθετους λόγους : Ὁ ἕνας σχετίζεται μὲ τὴν δήλωση τοῦ Γάλλου Προέδρου Ἐμμανουέλ Μακρόν, ὅτι ἂν τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ε.Ε. τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου θὰ εἶναι θετικά, θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν έναρξη τοῦ ἐνταξιακῶν διαπραγματεύσεων καὶ γιὰ τὴν Ἀλβανία. Ὁ δεύτερος, ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν «ἐπιχείρηση» τῶν Ἀλβανικῶν Ἀρχῶν νὰ μετατρέψουν τὴν ἐν ψυχρῷ δολοφονία τοῦ Κωνσταντίνου Κατσιῆρα, πρὶν ἀπὸ ἐνάμιση χρόνον σὲ ... αὐτοκτονία, προκειμένου νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν κατακραυγὴ καὶ τὶς πιέσεις πού ἀσκοῦνται γιὰ τὴν διαλεύκανση τῆς ὑπόθεσεως. Περιμένουμε νὰ δοῦμε τὸν σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἀπὸ τὴν γειτονικὴ χώρα.

B.B.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ

Όπως είναι γνωστό, η Τουρκία για να εκβιάσει την Εύρωπη και να αποδομήσει την Ελλάδα, μετακίνησε περίπου 35-40 χιλιάδες οικονομικούς μετανάστες στις Καστανιές του Έβρου, προκειμένου να περάσουν στην Ελλάδα και, στην συνέχεια να μεταβούν στην Εύρωπη.

Δυστυχώς, η Τουρκία εργαλειοποίησε τους δυστυχισμένους αυτούς ανθρώπους (Αφγανούς, Πακιστανούς κ.ά.), για να καλύψει την ήττα της στο Ίντλιμπ της Συρίας.

Όμως οι Έβριτες - όπως δήλωσε ο επιτόπιος βουλευτής κ. Αναστάσιος Δημοσχάκης - στην τρέχουσα μεταναστευτική κρίση, επέδειξαν ενότητα, θάρρος, έτοιμότητα, φιλοπατρία και άκαμπτο έθνικό φρόνημα. Και είναι, πράγματι, συγκινητικό και, ταυτόχρονα, αισιόδοξο, να βλέπεις τους κατοίκους του Έβρου, μιάς περιοχής, δηλαδή, που άπαξιώθηκε και περιφρονήθηκε για χρόνια από τους άρμοδιους, να διατηρούν άσβεστη την φλόγα της αγάπης για την Πατρίδα, αλλά και την αποφασιστικότητα για την πρόσπιση των συνόρων της, μαζί με τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας της Ελλάδος.

Οι κάτοικοι του Έβρου μας δίδουν μαθήματα αγάπης προς την Πατρίδα. Τους ευχαριστούμε και τους συγχαίρουμε. Ο Χριστός και η Παναγία να προστατεύουν και αυτούς και όλοκληρο το Έθνος.

B.B.

ΑΝΕΥΘΥΝΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Θύελλα αντιδράσεων είχε προκαλέσει στην "Βόρεια Μακεδονία" ή προκλητική ενέργεια της έβραιας ύπουργού Έργασίας Ρασέλα Μιζράχι (Ραχήλ Μιζδραχή) να επανατοποθετήσει στο ύπουργείο της ταμπέλα με το προηγούμενο όνομα του κρατιδίου ("Δημοκρατία της Μακεδονίας"), αγνοώντας τις υποχρεώσεις της χώρας της.

Υπήρξε διαμαρτυρία εκ μέρους της Ελληνικής Πρεσβείας στα Σκόπια, ενώ και ο ύπηρεσιακός πρωθυπουργός Όλιβερ Σπάσοφσκι δήλωσε στην Βουλή των Σκοπίων, ότι "δεν μπορώ να επιτρέψω οι πολίτες και η χώρα να κρατούνται όμηροι μιάς άνευθυνης συμπεριφοράς, όπως αυτή της ύπουργού Ρασέλα Μιζράχι". Γι' αυτό, ο Σκοπιανός πρωθυπουργός ζήτησε την αποπομπή της εν λόγω ύπουργού. Η πρότασή του τέθηκε σε ψηφοφορία, η οποία τελικά συγκέντρωσε 62 θετικές ψήφους έναντι 26 άρνητικών. Υπέρ της προτάσεως ψήφισαν οι βουλευτές του κυβερνώντος σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος του Ζόραν Ζάεφ και οι βουλευτές των κομμάτων της άλβανικής μειονότητας, ενώ κατά τάχθηκαν οι βουλευτές του αντιπλητιεούμενου VMRO-DPMNE, από το οποίο προέρχεται η Μιζράχι.

B.B.

ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Η «ΟΜΟΝΟΙΑ» άντέδρασε και για άνθελ-ληνικές έκπομπές σε άλβανικό σταθμό, ό όποιος, μάλιστα, έχει διασυνδέσεις με την Κυβέρνηση του Έντι Ράμα.

Σε άνακοίνωσή της, στις 15 Ίανουαρίου 2020, άνέφερε πώς «στο Top Channel, στην χρονική διάρκεια όλίγων μηνών, ύπήρξαν τέσσερις έκπομπές, οι όποιες ξεπέρασαν τα έσκαμμένα και τα όρια της όμαλης έπικοινωνίας, στο σημείο που θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε ως προσβολή για τα μέλη και τις Κοινότητες της Έθνικής Έλληνικής Μειονότητας. Η γραμμή του καναλιού, οι σχέσεις και οι γνωστές διασυνδέσεις αυτού

του μιντιακού όμιλου με την Κυβέρνηση, προκαλούν τη δικαιολογημένη άνησυχία, ότι ή καμπάνια πρόκλησης έντάσεως στους κόλπους και στις Κοινότητες της Έθνικής Έλληνικής Μειονότητας, άλλά και της κοινωνίας μας εύρύτερα, δέν είναι μιά τυχαία σύμπτωση».

Η «ΟΜΟΝΟΙΑ» κατήγγειλε τό φαινόμενο αυτό και προανήγγειλε την προσφυγή της στις Άνεξάρτητες Άρχές, ώστε να έπιληφθούν της παραβάσεως της Ίσότητας των πολιτών με μεθόδους προσβολής και διακρίσεων.

B.B.

Ο ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ο Εύρωπαϊός Έπίτροπος για την διεύρυνση της Εύρωπαϊκής Ένώσεως εξέφρασε την άποψη, ότι ή Άλβανία, όπως και ή Βόρεια Μακεδονία μπορούν να φέρουν εις πέρας τις μεταρρυθμίσεις που άπαιτούνται για να ένταχθούν στην Εύρωπαϊκή Ένωση, και ότι θα ξεπεράσουν τον «πάγο» που έβαλε ή Γαλλία γι' αυτήν την προσδοκία τους.

Πάντως, ή Άλβανία θα βρή ξανά μπροστά της ζητήματα που άποτελούν «άγκάθια» στις σχέσεις της με την Ελλάδα και την Εύρωπαϊκή Ένωση.

Τό πρώτο, σχετίζεται με τα περιουσιακά δικαιώματα των Βορειοηπειρωτών. Κι' όπως δήλωσε, στις 18 Φεβρουαρίου 2020 ό Έντι Ράμα, τό σχέδιο Νόμου με τό όποιο ξεκα-

θαρίζονται αυτά είναι έτοιμο να κατατεθί στην Βουλή.

Τό δεύτερο ζήτημα, είναι αυτό, για τό όποιο ό Εύρωπαϊός Έπίτροπος έστειλε προειδοποιητικό μήνυμα, δηλαδή τον άυτοπροσδιορισμό των Βορειοηπειρωτών. Για τό θέμα αυτό ό Ράμα άπέφυγε να άπαντήση με κατηγορηματικό τρόπο, άλλά με «ήξεις - άφήξεις».

Είναι, πάντως, άξιοσημείωτο, ότι ή Έλληνική Κυβέρνηση και τα δύο ως άνω ζητήματα τα έχει θέσει ως προϋπόθεση, ώστε να συγκατατεθί στην ένταξική πορεία της Άλβανίας.

B.B.

ΕΘΝΙΚΟ ΧΡΕΟΣ

Μιά εύχάριστη και, συνάμα, συγκινητική είδηση διαβάσαμε στον Άθηναϊκό Τύπο: «Γλίτωσε στο παρά πέντε τό σπίτι του Παύλου Μελά». Ήταν, πράγματι, καιρός. Γιατί, τό ιστορικό αυτό σπίτι, χτισμένο τό 1894, στο κέντρο της Κηφισιάς, τις τελευταίες δεκαετίες είχε άφεθί, κυριολεκτικά, στην τύχη του, και μέχρι τελευταία τίποτε δέν μαρτυρούσε την ιστορική άξία του.

Η περιφραξη ήταν από ταλαιπωρημένο συρματοπλεγμα, τα χόρτα κόντευαν να «πνίξουν» την αύλή και στην κεντρική είσοδο του οικόπεδου έστεκαν δυο ήμιτελείς τσιμεντένιες κολόνες, στην μία από τις όποιες ύπάρχει μιά πλάκα, που γράφει: «Άπ' έδώ έφυγε ό Παύλος για την Μακεδονία στα 1904». Άτυχώς, μέχρι τώρα, τό ιστορικό αυτό σπίτι ήταν τελείως ξεχασμένο από την Πολιτεία.

Τώρα, όμως, ή έγγονή του Παύλου Μελά Ναταλία Ίωαννίδου, έδώρησε τό σπίτι στο Ύπουργείο Έθνικής Άμύνης, όποτε και με την κινητοποίηση του Ύπουργείου Πολιτισμού, άλλά κυρίως με τα χρήματα ενός έπιφανούς έφοπλιστή, που μένει μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, τό σπίτι

θα αναστηλωθί και θα μετατραπί σε ένα «άνοιχτό» μνημείο έπισκέψιμο για όλους τους πολίτες.

Έκφράζοντας την χαρά μας, διότι έκπληρώνεται, επί τέλους, ένα έθνικό χρέος, συγχαίρουμε όλους όσοι συμβάλλουν σ' αυτό και εύχόμαστε να τό δούμε γρήγορα ώλοκληρωμένο.

B.B.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΑΝΑΣΤΗΛΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΡΗΜΑΓΜΕΝΟΙ ΝΑΟΙ

Μια ευχάριστη και ελπιδοφόρα είδηση μάς ήλθε από την πάντοτε δοκιμαζόμενη Βόρειο Ήπειρο: Η είδηση μάς πληροφορεί, ότι με την φροντίδα του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου αναστηλώνονται οι ρημαγμένοι Ναοί της Ορθοδοξίας στην Βόρειο Ήπειρο. Κι' ακόμα, ότι θα δημιουργηθούν νέοι Ναοί όπου χρειάζεται. Αλλά και το Συμβούλιο Αποκαταστάσεως Μνημείων της Αλβανίας, σε συνεργασία με την τοπική Εκκλησία, έχει παρέμβει σε πολλές περιπτώσεις συντηρήσεως Ναών, και κυρίως των αγιογραφιών.

Παράλληλα, την Κυριακή, 19 Ιανουαρίου 2020, εγκαινιάστηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιο διεθνής έκθεση φωτογραφίας, με τίτλο: «Τα χρώματα της Ορθοδοξίας», στο Πολιτιστικό Κέντρο του καθεδρικού Ναού της Αναστάσεως του Χριστού, στα Τίρανα. Το υλικό που εκτέθηκε προερχόταν από τον διεθνή φωτογραφικό διαγωνισμό με θέμα: «Τα χρώματα της Ορθοδοξίας στην Αλβανία». Στόν εν λόγω διαγωνισμό είχαν πάρει μέρος 50 άτομα από 10 χώρες, με 472 φωτογραφίες. Είναι μια ακόμη νίκη της Εκκλησίας.

B.B.

«ΜΑΓΕΙΡΕΜΑΤΑ» ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ Μ.Μ.Ε.

Σύμφωνα με αλβανικά ΜΜΕ, ο θάνατος του Κωνσταντίνου Κατσιφά στις 28 Οκτωβρίου 2018, υπήρξε αποτέλεσμα αυτοκτονίας! Κι' αυτό το μεταδίδουν επίκαλόμενα το πόρισμα της Εισαγγελίας Τιράνων, το οποίο όμως παραμένει ακόμη στο ... συρτάρι! Έτσι, επιβεβαιώνονται οι υποψίες, ότι οι αλβανικές αρχές έχουν επιδοθη σε ... «μαγειρέματα».

Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτά, ο Κωνσταντίνος Κατσιφάς δεν πυροβολήθηκε από τις Αλβανικές Ειδικές Δυνάμεις, που τον είχαν περικυκλώσει, αλλά αυτοκτόνησε, καθώς σύμφωνα με το ιατροδικαστικό πόρισμα - οι δύο σφαίρες που βρέθηκαν - μία στο κάτω μέρος του σαγονιού και μία στο στήθος - δείχνουν πως έθεσε τέρμα στην ζωή του, και πως οι κλήσεις για διαπραγματεύσεις από πλευράς των αστυνομικών απέβησαν άκαρπες!

Πάντως, ο δικηγόρος της οικογένειας Κατσιφά υποστήριξε, πως η Εισαγγελία Αργυροκάστρου διέψευσε τα δημοσιεύματα, και αναφέρει ότι πρόκειται για ψευδείς ειδήσεις. Σημειώνουμε, ότι έρευνα για τα αίτια του θανάτου του παλληκαριού διεξάγουν και οι Ελληνικές δικαστικές Αρχές.

B.B.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ

Τις πρώτες ημέρες του Φεβρουαρίου 2020, η Ελλάδα δέχθηκε από την Τουρκία μία ασύμμετρη επίθεση. Ο κατά φαντασίαν Σουλτάνος

Έρντογάν, μετά το στρατιωτικό φιάσκο στην Συρία και με τα οικονομικά του αδιέξοδα, έδωσε το σύνθημα για μαζική μετακίνηση χιλιάδων μεταναστών προς τον Έβρο και τα τουρκικά παράλια, προκειμένου να περάσουν παράνομα στην Χώρα μας. Είναι δε χαρακτηριστικό, ότι στον Έβρο μεταφέρθηκαν με τουρκικά πούλμαν, ενώ έθετάθη τουρκική άκταιωρός να συνοδεύη πλοιάρια με λαθρομετανάστες για τα νησιά του Αιγαίου, κυρίως την Λέσβο, την Χίο και την Σάμο!!!

Έν τώ μεταξύ, έφθασαν στον Έβρο οι κορυφαίοι αξιωματούχοι της Εύρωπης, οι οποίοι, μαζί με τον Έλληνα πρωθυπουργό κ. Κυριάκο Μητσοτάκη επιθεώρησαν με ελικόπτερο όλη την περιοχή και διεπίστωσαν ίδιους όμματα το μέγεθος της κρίσεως. Παράλληλα διαπιστώθηκε η ετοιμότητα του Στρατού, της Αστυνομίας, της Συνοριοφυλακής, καθώς και των κατοίκων της άκρικής περιοχής, να μην επιτρέψουν στην Τουρκία να πραγματοποιήσει τα άνοσια σχέδιά της. Γι' αυτό και ο πρωθυπουργός άφηθήναι σε όλους τα συγχαρητήρια και τις ευχαριστίες του για την επιτυχή φύλαξη των συνόρων. «Φύλακες γρηγορείτε».

B.B.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΕΝΟΤΗΤΑ

Όταν ο μακαριστός Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ έγραφε στην Διαθήκη του «ίσχυς εν τῇ ενώσει», για τους Βορειοηπειρώτες, εδώ, στην Ελλάδα, τα κόμματα όχι μόνο σφύριζαν αδιάφορα, αλλά έκαναν ό,τι μπορούσαν, ώστε να διασπασθούν οι Βορειοηπειρώτες. Οι οποίοι, και αυτοί, ακολουθώντας τότε το ένα και τότε το άλλο κόμμα, διέυρναν το μεταξύ τους χάσμα, προς μεγάλη χαρά των Αλβανών.

Εύτυχώς, τώρα, όλοι φαίνεται να ανανήφουν, εν όψει της επικείμενης απογραφής του πληθυσμού στην Αλβανία. Έτσι, στην 29η επέτειο από την ίδρυση της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ», που έγινε το δεύτερο δεκαήμερο του Ιανουαρίου, στην Δερβιτσάνη, με πολύ μεγάλη συμμετοχή κόσμου, τονίστηκε η ανάγκη της ενότητας στους Βορειοηπειρώτες. Αυτό τονίστηκε από τον Μητροπολίτη Αργυροκάστρου κ. Δημήτριο, τον Υφυπουργό Έξωτερικών της Ελλάδος κ. Κώστα Βλάση, τον Πρόεδρο της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» κ. Κάγιο και του ΚΕΑΔ κ. Ντούλε κ.ά., αλλά και από τα μηνύματα του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλου και του Πρωθυπουργού κ. Μητσοτάκη. Άς ελπίσουμε, όλοι να εργασθούν για την ενότητα του Βορειοηπειρωτικού Λαού.

B.B.

Ίδρυτής: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ (+)
Ίδιοκτησία: Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοηπειρωτικού Αγώνος (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)

Έδρα: Κόνιτσα Ιωαννίνων - Αλληλογραφία: «Βορειοηπειρωτικών Βήμα» 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλέφωνο: 26550-23384 - Τηλεομοιότυπο (Fax): 26550-23385
Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο (e-mail): vor.vima@imdpk.gr
Έκδοτης - Υπεύθυνος κατά τόν Νόμο: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτης κ.κ. ΑΝΔΡΕΑΣ.
Διευθ. Συντάξεως: Δημ. Καλλιακμάνης. Υπεύθυνοι Ύλη: Χρ. Σιχλιμπίρης, Γ. Έξαρχος.
Σύμβουλος Έκδόσεως: Απ. Σουτόπουλος. - Νομικός Σύμβουλος: Αθ. Κίτσιος
Είδικοί Συνεργάτες: Απ. Π. Παπαθεοδώρου, Κ. Χολέβας, Ιωάν. Παπαφλωράτος.
Έκτύπωση - Ηλ. σελιδοποίηση-Βιβλιοδεσία: Veneto A.B.E.E.: Τηλ.: 26510 85333

Το «Βορειοηπειρωτικόν Βήμα» εκδίδεται και κυκλοφορεί δωρεάν.

Έπειδή, όμως, τα έξοδα του είναι πολλά, γι' αυτό κάθε οικονομική ενίσχυση γίνεται ευχαριστως δεκτή ή με Ταχυδρομική Έπιταγή (441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ) ή στον λογαριασμό 386/296059-16 της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. Όσοι επιθυμούν να λαμβάνουν το «B.B.» στο σπίτι τους ή στην εργασία τους, μπορούν να στείλουν τα στοιχεία τους: ή με επιστολή τους στην διεύθυνση 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ, ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση vor.vima@imdpk.gr ή επικοινωνώντας στο τηλέφωνο 26550 25029 (π. Χερουβείμ).

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)
στην ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ IBAN: GR 780110386000038629605916